I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2868/95

af 13. december 1995

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker [1], ændret ved forordning (EF) nr. 3288/94 [2], navnlig artikel 140, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 40/94 (i det følgende benævnt »forordningen«) indføres en ny varemærkeordning, som gør det muligt på grundlag af en ansøgning til Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked (varemærker og mønstre), i det følgende benævnt »Kontoret«, at opnå et varemærke med retsvirkning for hele Fællesskabets område;

med henblik herpå indeholder forordningen især de nødvendige bestemmelser vedrørende fremgangsmåden ved registrering af et EF-varemærke samt vedrørende administrationen af EF-varemærker og vedrørende appel af Kontorets afgørelser og behandlingen af sager om et EF-varemærkes fortabelse eller ugyldighed;

ifølge forordningens artikel 140 fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til forordningen i en gennemførelsesforordning;

gennemførelsesforordningen bør vedtages efter proceduren i forordningens artikel 141;

denne gennemførelsesforordning fastsætter derfor de bestemmelser, som er nødvendige til gennemførelse af forordningen om EF-varemærker;

disse regler bør sikre en smidig og effektiv behandling af varemærkesager, som forelægges Kontoret;

i overensstemmelse med forordningens artikel 116, stk. 1, bør alle elementer i ansøgningen om et EF-varemærke, jf. forordningens artikel 26, stk. 1, samt alle andre oplysninger, hvis offentliggørelse foreskrives i nærværende forordning, offentliggøres på alle Fællesskabets officielle sprog;

det er dog ikke hensigtsmæssigt, at varemærket selv, navne, adresser, datoer og andre lignende oplysninger oversættes og offentliggøres på alle Fællesskabets officielle sprog;

Kontoret skal sikre, at der stilles standardformularer for procedurer ved Kontoret til rådighed på alle Europæiske Fællesskabs officielle sprog;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med den af det udvalg, der er nedsat ved forordningens artikel 141, afgivne udtalelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der fastsættes følgende gennemførelsesbestemmelser til forordningen:

AFSNIT 1

ANSØGNINGSPROCEDURE

Regel 1

Ansøgningens indhold

1. Ansøgninger om EF-varemærke skal indeholde:

[1] EFT nr. L 11 af 14. 1. 1994, s. 1.
[2] EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 83.

a) en anmodning om registrering af mærket som EF-varemærke

b) ansøgerens navn, adresse, nationalitet og den stat, i hvilken han har bopæl, hovedsæde eller et forretningssted. For fysiske personer angives efternavn og fornavn(e). For juridiske personer og andre retlige enheder som defineret i forordningens artikel 3 angives den officielle betegnelse, der kan forkortes, hvis dette er sædvanligt; endvidere angives, hvilken stats lovgivning de er underkastet. Eventuelt angives telegram- og telexadresse samt telefon- og telefaxnummer og andre oplysninger og numre til brug ved telekommunikation. For hver ansøger angives helst kun én adresse; angives der flere adresser, tages kun den førstnævnte adresse i betragtning, medmindre ansøgeren betegner en af adresserne som postadresse

c) en fortegnelse over de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret, jf. regel 2

d) en gengivelse af varemærket, jf. regel 3

e) hvis ansøgeren har udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. litra b); hvis repræsentanten har mere end én forretningsadresse, eller hvis der er to eller flere repræsentanter med forskellige forretningsadresser, angives det i ansøgningen, hvilken adresse der skal benyttes som postadresse; er dette ikke angivet, tages kun den førstnævnte adresse i betragtning som postadresse

f) hvis der i henhold til forordningens artikel 30 påberåbes prioritet, en erklæring herom med angivelse af datoen for denne ansøgning og i og for hvilket land, den tidligere ansøgning er indgivet

g) hvis der i henhold til forordningens artikel 33 påberåbes udstillingsprioritet, en erklæring herom med angivelse af udstillingens navn og datoen for den første fremvisning af de pågældende varer eller tjenesteydelser

h) hvis der i henhold til forordningens artikel 34 påberåbes anciennitet af et eller flere ældre varemærker, der er registreret i en medlemsstat, herunder af et varemærke, der er registreret i Benelux-landene, eller som er genstand for en international registrering med retsvirkning i en medlemsstat (i det følgende benævnt ældre registrerede varemærker, jf. forordningens artikel 34), en erklæring herom med angivelse af den eller de medlemsstater, hvor eller for hvilke det ældre varemærke er registreret, den dato, hvorfra beskyttelsen af det ældre varemærke var gældende, nummeret på den relevante registrering samt en angivelse af de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret

i) i givet fald en erklæring om, at der ansøges om registrering som EF-fællesmærke i henhold til forordningens artikel 64

j) en angivelse af det sprog, ansøgningen er indgivet på, og det andet sprog i henhold til forordningens artikel 115, stk. 3

k) ansøgerens eller dennes repræsentants underskrift.

2. En ansøgning om registrering af et EF-fællesmærke kan indeholde de regler, der gælder for mærkets benyttelse.

3. Ansøgeren kan i ansøgningen indføje en erklæring om, at han giver afkald på enhver eneret til en af ham specificeret bestanddel af varemærket, som ikke har fornødent særpræg.

4. Hvis der er flere ansøgere, bør der i ansøgningen angives én ansøger eller én repræsentant som fælles repræsentant.

Regel 2

Fortegnelse over varer og tjenesteydelser

1. Klassificeringen af varer og tjenesteydelser følger den klassificering, der er nævnt i artikel 1 i Nice-arrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957, som revideret og ændret.

2. Fortegnelsen over varer og tjenesteydelser skal være udformet således, at varernes og tjenesteydelsernes art klart fremgår, og således, at de enkelte varer og tjenesteydelser kun kan klassificeres i én af Nice-klassifikationens klasser.

3. Varerne og tjenesteydelserne skal så vidt muligt grupperes efter Nice-klassifikationens klasser, idet nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, anføres foran hver gruppe, og idet hver gruppe opføres i den rækkefølge, der er angivet i klassifikationen.

4. Klassifikationen af varer og tjenesteydelser tjener kun administrative formål. Varer og tjenesteydelser må derfor ikke betragtes som værende af samme art, blot fordi de står opført i samme klasse i Nice-klassifikationen, og varer og tjenesteydelser bør derfor ej heller betragtes som værende forskellige, blot fordi de er opført i forskellige klasser i Nice-klassifikationen.

Regel 3

Gengivelse af varemærket

1. Gør ansøgeren ikke krav på nogen særlig grafisk fremstilling eller farve, gengives varemærket i ansøgningen i sædvanlig skrift, f. eks. ved skrivning af bogstaver, tal og tegn på maskine. Små og store bogstaver kan benyttes og skal anvendes tilsvarende af Kontoret ved bekendtgørelse af varemærket og ved registreringen.

2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte gengives varemærket adskilt fra ansøgningens tekstblad på et særligt ark. Arket med varemærkegengivelsen må ikke være større end format DIN A 4 (29,7 cm høj, 21 cm bred) og den for gengivelsen benyttede flade (klumme) ikke større end 26,2 cm x 17 cm. Der skal være en margen på mindst 2,5 cm ved venstre sidekant. Varemærkets rigtige stilling angives ved tilføjelse af ordet »op« på hver gengivelse, såfremt den ikke fremgår af sig selv. Gengivelsen af varemærket skal være af en kvalitet, som giver mulighed for formindskelse eller forstørrelse til formatet for bekendtgørelse i EF-varemærketidende på højst 8 cm i bredden og 16 cm i højden. Desuden angives ansøgerens navn og adresse på det særlige ark. Der skal indgives fire eksemplarer af det særlige ark, der indeholder gengivelsen.

3. I de tilfæde, hvor stk. 2 skal anvendes, anføres dette i ansøgningen. Ansøgningen kan indeholde en beskrivelse af varemærket.

4. Hvis der ansøges om registrering af et tredimensionalt varemærke, skal dette angives i ansøgningen. Gengivelsen skal bestå af en fotografisk reproduktion eller af en grafisk gengivelse af varemærket. Gengivelsen kan indeholde varemærket i op til seks forskellige perspektiver.

5. Anmodes der om registrering i farver, angives dette i ansøgningen. De farver, der indgår i varemærket, skal også angives. Gengivelsen af varemærket, jf. stk. 2, skal være i farver.

6. Kontorets præsident kan fastsætte, at varemærket — i relation til de i stk. 2 fastsatte krav — kan gengives i selve ansøgningen og ikke på et separat ark, og at antallet af eksemplarer af varemærkegengivelsen kan være mindre end fire.

Regel 4

Ansøgningsgebyrer

I forbindelse med ansøgningen betales følgende gebyrer:

a) et grundgebyr og

b) et klassegebyr for hver klasse ud over tre, hvortil varerne eller tjenesteydelserne hører, jf. regel 2.

Regel 5

Indgivelse af ansøgning

1. Kontoret påfører ansøgningsdokumenterne modtagelsesdatoen og ansøgningens journalnummer. Det udsteder straks en kvittering for modtagelsen til ansøgeren indeholdende mindst journalnummeret, en gengivelse, beskrivelse eller anden identifikation af varemærket, dokumenternes art og antal samt modtagelsesdatoen.

2. Hvis ansøgningen i medfør af forordningens artikel 25 indgives til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes varemærkemyndighed, nummererer registreringskontoret alle siderne i ansøgningen med arabertal. Registreringskontoret anfører modtagelsesdatoen og antallet af sider på ansøgningsdokumenterne. Registreringskontoret udsteder straks en kvittering for modtagelsen til ansøgeren indeholdende mindst dokumenternes art og antal samt modtagelsesdatoen.

3. Hvis Kontoret modtager en ansøgning gennem en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller gennem Benelux-landenes varemærkemyndighed, skal det påføre ansøgningen modtagelsesdatoen og journalnummeret og dernæst straks i overensstemmelse med stk. 1, andet punktum, udstede en kvittering for modtagelsen til ansøgeren med angivelse af datoen for modtagelsen i Kontoret.

Regel 6

Påberåbelse af prioritet

1. Påberåbes der i ansøgningen prioritet på grundlag af en eller flere tidligere ansøgninger, jf. forordningens artikel 30, skal ansøgeren inden for en frist på tre måneder fra ansøgningsdatoen oplyse den tidligere ansøgnings journalnummer og indgive en kopi heraf. Kopien skal af den myndighed, som har modtaget den tidligere ansøgning, være bekræftet som nøje overensstemmende med denne og skal være ledsaget af en attest fra den pågældende myndighed, der angiver ansøgningsdatoen for den tidligere ansøgning.

2. Ønsker ansøgeren efter ansøgningens indgivelse at påberåbe sig prioritet på grundlag af en eller flere tidligere ansøgninger, jf. forordningens artikel 30, skal prioritetserklæringen — med en angivelse af, på hvilken dato og i og for hvilket land den tidligere ansøgning er blevet indgivet — indsendes inden for en frist på to måneder fra ansøgningsdatoen. De i stk. 1 foreskrevne oplysninger og det foreskrevne bevismateriale fremsendes til Kontoret inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen af prioritetserklæringen.

3. Hvis den tidligere ansøgning ikke er affattet på et af Kontorets officielle sprog, anmoder Kontoret ansøgeren om inden for en af Kontoret fastsat frist, der ikke må være på under tre måneder, at tilvejebringe en oversættelse af den tidligere ansøgning til et af disse sprog.

4. Kontorets præsident kan træffe bestemmelse om, at det bevismateriale, som ansøgeren skal fremlægge, ikke behøver at opfylde kravene i stk. 1, hvis Kontoret kan tilvejebringe de nødvendige oplysninger andetsteds.

Regel 7

Udstillingsprioritet

1. Er der i ansøgningen påberåbt udstillingsprioritet, jf. forordningens artikel 33, skal ansøgeren inden for en frist på tre måneder efter ansøgningsdatoen indlevere en attest, som skal være udstedt under udstillingen af de myndighed, under hvilken beskyttelse af industriel ejendomsret på den pågældende udstilling henhører. Attesten skal bekræfte, at varemærket faktisk er blevet brugt for de omhandlede varer eller tjenesteydelser, samt angive udstillingens åbningsdag og, hvis den første offentlige brug ikke fandt sted på udstillingens åbningsdag, dagen for den første offentlige brug. Attesten skal være ledsaget af en beskrivelse af varemærkets faktiske brug, som ovennævnte myndighed skal bekræfte.

2. Ønsker ansøgeren — efter ansøgningens indgivelse — at påberåbe sig udstillingsprioritet, skal prioritetserklæringen — med angivelse af navnet på udstillingen og datoen for den første udstilling af varerne eller tjenesteydelserne — indsendes inden for en frist på to måneder fra ansøgningsdatoen. De i stk. 1 foreskrevne oplysninger og det foreskrevne bevismateriale fremsendes til Kontoret inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen af prioritetserklæringen.

Regel 8

Påberåbelse af et nationalt varemærkes anciennitet

1. Er et eller flere ældre registrerede varemærkers anciennitet påberåbt i ansøgningen, jf. forordningens artikel 34, skal ansøgeren inden for en frist på tre måneder efter ansøgningsdatoen fremsende en kopi af den relevante registrering. Den kompetente myndighed skal bekræfte, at der er tale om en nøjagtig kopi af den relevante registrering.

2. Ønsker ansøgeren efter ansøgningens indgivelse at påberåbe sig et eller flere ældre registrerede varemærkers anciennitet, jf. forordningens artikel 34, skal anciennitetserklæringen — med angivelse af den eller de medlemsstater, hvori eller for hvilke varemærket er registreret, datoen fra hvilken den relevante nationale registrering fik retskraft, nummeret på den relevante registrering samt de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret — indsendes inden for en frist på to måneder fra ansøgningsdatoen. Det i stk. 1 foreskrevne bevismateriale skal fremsendes til Kontoret inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen af anciennitetserklæringen.

3. Kontoret giver Benelux-landenes varemærkemyndighed samt den berørte medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret meddelelse om den gyldige påberåbelse af anciennitet.

4. Kontorets præsident kan træffe bestemmelse om, at det bevismateriale, som ansøgeren skal fremlægge, ikke behøver at opfylde kravene i stk. 1, hvis Kontoret kan tilvejebringe de nødvendige oplysninger andetsteds.

Regel 9

Undersøgelse af, om betingelserne for, at der kan fastsættes en ansøgningsdato, samt om de formelle krav til ansøgningen er opfyldt

1. Hvis ansøgningen ikke opfylder betingelserne for, at der kan fastsættes en ansøgningsdato, fordi

a) ansøgningen ikke indeholder:

   i) en anmodning om registrering af mærket som et EF-varemærke

   ii) oplysninger, der identificerer ansøgeren

   iii) en fortegnelse over de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret, eller

   iv) en gengivelse af varemærket, eller

b) grundgebyret for ansøgningen ikke er betalt inden for en måned efter ansøgningens indgivelse til Kontoret eller — hvis ansøgningen er indgivet til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes varemærkemyndighed — ikke er indbetalt til den pågældende myndighed

meddeler Kontoret ansøgeren, at der på grund af disse mangler ikke kan fastsættes en ansøgningsdato.

2. Hvis de i stk. 1 nævnte mangler afhjælpes inden to måneder efter, at ansøgeren har modtaget meddelelse herom, anses den dato, på hvilken alle manglerne var afhjulpet, for ansøgningsdatoen. Afhjælpes manglerne ikke inden for fristen, behandles ansøgningen ikke som ansøgning om registrering af et EF-varemærke. Betalte gebyrer skal tilbagebetales.

3. Hvis undersøgelsen — til trods for, at der er fastsat en ansøgningsdato — viser, at

a) kravene i regel 1, 2 og 3 eller andre af de i forordningen eller i nærværende forordnings regler fastsatte formelle krav til ansøgningen ikke er opfyldt

b) klassegebyrerne, der skal betales i henhold til regel 4, litra b), sammenholdt med Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 [1], i det følgende benævnt »gebyrforordningen«, ikke er modtaget af Kontoret

c) hvor der i ansøgningen eller inden for to måneder fra ansøgningsdatoen er påberåbt prioritet i henhold til regel 6 og 7, og de øvrige krav i disse regler ikke er opfyldt, eller

d) hvor der i ansøgningen eller inden for to måneder fra ansøgningsdatoen er påberåbt anciennitet i henhold til regel 8, og de andre krav i denne regel ikke er opfyldt

opfordrer Kontoret ansøgeren til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af Kontoret fastsat frist.

4. Afhjælpes de i stk. 3, litra a), omhandlede mangler ikke inden for den fastsatte frist, afviser Kontoret ansøgningen.

5. Betales de forfaldne klassegebyrer ikke inden for den fastsatte frist, anses ansøgningen for tilbagetrukket, medmindre det klart fremgår, hvilken klasse eller klasser det betalte beløb skal dække. Mangler der andre kriterier til fastlæggelse af, hvilke klasser ansøgningen skal dække, betragter Kontoret klasserne dækket efter klassifikationsrækkefølgen. Ansøgningen anses for tilbagetaget for de klasser, for hvilke gebyrerne ikke er betalt eller ikke er betalt fuldt ud.

6. Angår de i stk. 3 omhandlede mangler påberåbelsen af prioritet, fortabes prioriteten for ansøgningen.

7. Angår de i stk. 3 omhandlede mangler påberåbelsen af anciennitet, fortabes ancienniteten i forbindelse med ansøgningen.

8. Angår de i stk. 3 omhandlede mangler kun nogle af de pågældende varer og tjenesteydelser, afviser Kontoret alene ansøgningen, eller det anser prioriteten eller ancienniteten for fortabt, for så vidt angår de pågældende varer og tjenesteydelser.

Regel 10

Undersøgelse af betingelse for at være indehaver af et varemærke

Kan ansøgeren i henhold til forordningens artikel 5 ikke være indehaver af et EF-varemærke, meddeler Kontoret ansøgeren dette. Kontoret fastsætter en frist, inden for hvilken ansøgeren skal tilbagetrække ansøgningen eller fremkomme med en udtalelse. Kan ansøgeren ikke imødegå indvendingerne mod registreringen, afslår Kontoret ansøgningen.

Regel 11

Undersøgelse af absolutte hindringer for registrering

1. Er varemærket i henhold til forordningens artikel 7 udelukket fra registrering for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, som ansøgningen omfatter, meddeler Kontoret ansøgeren, hvilke hindringer der er for registreringen. Kontoret giver ansøgeren en frist til at tilbagetrække eller ændre ansøgningen eller til at udtale sig.

2. Hvis registreringen af EF-varemærket efter forordningens artikel 38, stk. 2, gøres betinget af, at ansøgeren erklærer ikke at ville påberåbe sig eneret til de bestanddele af varemærket, der mangler fornødent særpræg, meddeler Kontoret ansøgeren dette med angivelse af grundene hertil og opfordrer ham til at afgive en erklæring herom inden for en af Kontoret fastsat frist.

3. Afhjælper ansøgeren ikke hindringerne for registreringen inden for den givne frist, eller opfylder han ikke den i stk. 2 omhandlede betingelse inden for den givne frist, afslår Kontoret ansøgningen helt eller delvis.

Regel 12

Bekendtgørelse af ansøgningen

Bekendtgørelse af ansøgningen skal indeholde:

a) ansøgerens navn og adresse

b) hvis der er udpeget en repræsentant , og dette ikke er en repræsentant som omhandlet i forordningens artikel 88, stk. 3, første punktum, vedkommendes navn og forretningsadresse; er der udpeget flere repræsentanter med samme forretningsadresse, bekendtgøres kun navn og forretningsadresse for den først nævnte repræsentant af ordene »og andre«; er der udpeget flere repræsentanter med forskellige forretningsadresser, bekendtgøres kun postadressen jf. regel 1, stk. 1, litra e); er der tale om en sammenslutning af repræsentanter efter regel 76, stk. 9, bekendtgøres kun sammenslutningens navn og forretningsadresse

c) en gengivelse af varemærket med de angivelser og beskrivelser, der er anført i regel 3; ansøges der om registrering i farver, skal bekendtgørelsen indeholde bemærkningen »i farver« og angive varemærkets farve eller farver

[1] Se s. 33 i denne Tidende.

d) en fortegnelse over de pågældende varer og tjenesteydelser, grupperet efter Nice-klassifikationens klasser, idet nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, anføres foran hver gruppe, og idet hver gruppe opføres i den rækkefølge, der er angivet i klassifikationen

e) ansøgningsdato og journalnummer

f) i givet fald oplysninger om påberåbelse af prioritet efter forordningens artikel 30

g) i givet fald oplysninger om påberåbelse af udstillingsprioritet efter forordningens artikel 33

h) i givet fald oplysninger om påberåbelse af anciennitet efter forordningens artikel 34

i) i givet fald oplysninger om, at varemærket i overensstemmelse med forordningens artikel 7, stk. 3, har fået fornødent særpræg som følge af den brug, der er gjort af det

j) i givet fald oplysning om, at ansøgningen gælder et EF-fællesmærke

k) i givet fald ansøgerens erklæring om, at han giver afkald på eneretten til en bestanddel af varemærket, jf. regel 1, stk. 3, eller regel 11, stk. 2

l) det sprog, ansøgningen er indgivet på, og det andet sprog, ansøgeren har angivet i henhold til forordningens artikel 115, stk. 3.

Regel 13

Ændring af ansøgningen

1. En anmodning om ændring af ansøgningen i henhold til forordningens artikel 44 skal indeholde:

a) ansøgningens journalnummer

b) ansøgerens navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

c) hvis ansøgeren har udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

d) en angivelse af det element i ansøgningen, der ønskes rettet eller ændret, samt det pågældende element i dets rettede eller ændrede version

e) hvis ændringen vedrører varemærkets udseende, oplysninger om varemærkets udseende, som ændret i overensstemmelse med regel 3.

2. Skal der for en anmodning om ændring betales gebyr, anses anmodningen ikke for indgivet, før gebyret er betalt. Hvis gebyret ikke er betalt eller ikke er betalt fuldt ud, meddeler Kontoret ansøgeren dette.

3. Hvis betingelserne for ændring af ansøgningen ikke er opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om mangelen. Hvis mangelen ikke afhjælpes inden for en af Kontoret fastsat frist, afslår det anmodningen om ændring.

4. Bekendtgøres ændringen i henhold til forordningens artikel 44, stk. 2, finder regel 15–22 tilsvarende anvendelse.

5. Der kan af samme ansøger indgives én anmodning om ændring af samme element i flere ansøgninger. Hvis der skal betales gebyr for ansøgningen om ændring, betales gebyret for hver ansøgning, der skal ændres.

6. Stk. 1–5 finder tilsvarende anvendelse på anmodninger om at rette navn eller forretningsadresse for en repræsentant, der er udpeget af ansøgeren. Der betales ikke gebyr for sådanne anmodninger.

Regel 14

Berigtigelse af fejl i bekendtgørelse

1. Indeholder bekendtgørelsen af ansøgningen fejl, der kan tilskrives Kontoret, berigtiger dette fejlen ex officio eller på anmodning af ansøgeren.

2. Fremsætter ansøgeren en anmodning som omhandlet i stk. 1, finder regel 13 tilsvarende anvendelse. Der betales ikke gebyr for anmodningen.

3. Berigtigelser foretaget i henhold til denne regel offentliggøres.

4. Forordningens artikel 42, stk. 2, samt regel 15–22 finder tilsvarende anvendelse, når berigtigelsen vedrører fortegnelsen over varer eller tjenesteydelser eller varemærkets udseende.

AFSNIT II

INDSIGELSESPROCEDURE SAMT DOKUMENTATION FOR BRUG

Regel 15

Indholdet af indsigelsesskrivelsen

1. Der kan gøres indsigelse på grundlag af et eller flere ældre varemærker som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 2 (»ældre varemærker«), eller af en eller flere andre ældre rettigheder som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 4 (»ældre rettigheder«).

2. Indsigelsesskrivelsen skal indeholde:

a) for så vidt angår den ansøgning, som indsigelsen er rettet imod

i) journalnummeret på den ansøgning som indsigelsen er rettet imod

ii) en angivelse af de varer og tjenesteydelser, der er anført i ansøgningen om det EF-varemærke, som indsigelsen er rettet imod

iii) navnet på ansøgeren af EF-varemærket

b) for så vidt angår det ældre varemærke eller den ældre rettighed, som indsigelsen er rettet imod

i) hvis indsigelsen er baseret på et ældre varemærke, en angivelse herom samt en angivelse af, at det ældre varemærke er et EF-varemærke, eller en angivelse af den eller de medlemsstater, herunder eventuelt Benelux-landene, hvor det ældre varemærke er registreret eller søges registreret, eller, hvis det ældre varemærke er et internationalt registreret varemærke, en angivelse af den eller de medlemsstater, herunder eventuelt Benelux-landene, som beskyttelsen af det ældre varemærke er udvidet til

ii) i givet fald journalnummeret eller registreringsnummeret samt ansøgningsdatoen med angivelse af prioritetsdatoen for det ældre varemærke

iii) hvis indsigelsen er baseret på et ældre varemærke, der er vitterlig kendt som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 2, litra c), en angivelse herom samt en angivelse af den eller de medlemsstater, hvor det ældre varemærke er vitterlig kendt

iv) hvis indsigelsen er baseret på et ældre varemærke, der er velkendt som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 5, en angivelse herom samt en angivelse af, hvor det ældre varemærke er registreret eller søges registreret, jf. nr. i)

v) hvis indsigelsen er baseret på en ældre rettighed, en angivelse herom samt en angivelse af den eller de medlemsstater, hvor den ældre rettighed består

vi) en gengivelse og i givet fald en beskrivelse af det ældre varemærke eller af den ældre rettighed

vii) de varer og tjenesteydelser, for hvilke det ældre varemærke er registreret eller søges registreret, eller for hvilke det ældre varemærke er vitterlig kendt, jf. forordningens artikel 8, stk. 2, litra c), eller velkendt, jf. forordningens artikel 8, stk. 5, den indsigende part skal ved angivelsen af alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke det ældre varemærke er beskyttet, også angive de varer og tjenesteydelser, som indsigelsen er rettet imod

c) for så vidt angår den indsigende part,

i) hvis indsigelsen fremsættes af indehaveren af det ældre varemærke eller af den ældre rettighed, en angivelse af dennes navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b), samt angivelse af, at han er indehaveren af det pågældende varemærke eller den pågældende rettighed

ii) hvis indsigelsen fremsættes af en licenshaver, dennes navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b), samt en angivelse af, at han er berettiget til at gøre indsigelse

iii) hvis indsigelsen fremsættes af en senere rettighedshaver til et registreret EF-varemærke, som endnu ikke er blevet registreret som den nye varemærkeindehaver, en angivelse herom, samt en angivelse af den indsigende parts navn og adresse i henhold til regel 1, stk. 1, litra b), og en angivelse af den dato, Kontoret modtog ansøgningen om registrering af den nye varemærkeindehaver, eller hvis der ikke foreligger oplysninger herom, angivelse af, hvornår den blev sendt til Kontoret

iv) hvis indsigelsen fremsættes af en person, som ikke er indehaver af den ældre rettighed, indsigelsen baseres på, en angivelse af dennes navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b), samt angivelse af, at han i henhold til den nationale lovgivning er berettiget til at udøve denne rettighed

v) hvis den indsigende part har udpeget en fuldmægtig, en angivelse af dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

d) en angivelse af de grunde, indsigelsen er baseret på.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på en indsigelse fremsat i henhold til forordningens artikel 8, stk. 3.

Regel 16

Oplysninger, beviser og argumenter til støtte for indsigelsen

1. Enhver indsigelsesskrivelse kan indeholde oplysninger, beviser og argumenter til støtte for indsigelsen samt al relevant dokumentation.

2. Støttes indsigelsen på et ældre varemærke, som ikke er et EF-varemærke, skal indsigelsesskrivelsen så vidt muligt vedlægges bevis for registrering af eller ansøgning om registrering af det ældre varemærke (f. eks. registreringsbevis). Støttes indsigelsen på et vitterlig kendt varemærke, jf. forordningens artikel 8, stk. 2, litra c), eller på et velkendt varemærke, jf. forordningens artikel 8, stk. 5, skal indsigelsen så vidt muligt vedlægges dokumentation

for, at varemærket er vitterlig kendt eller velkendt. Er indsigelsen baseret på en anden ældre rettighed, skal indsigelsesskrivelsen så vidt muligt vedlægges dokumentation for erhvervelsen af denne rettighed og for opnåelsen af omfanget af beskyttelsen af denne.

3. Oplysningerne, beviserne samt argumenter og anden dokumentation, jf. stk. 1, tillige med den i stk. 2 nævnte dokumentation, kan — hvis de ikke fremsendes sammen med indsigelsesskrivelsen eller umiddelbart herefter — fremsendes inden for en af Kontoret fastsat frist efter indsigelsesprocedurens påbegyndelse, jf. regel 20, stk. 2.

Regel 17

Brug af sprog under indsigelsesproceduren

1. Indgives indsigelsesskrivelsen ikke på det sprog, der er benyttet i ansøgningen om registrering af EF-varemærket, hvis dette er et af Kontorets officielle sprog, eller på det andet sprog, der blev angivet ved ansøgningens indgivelse, skal den indsigende part tilvejebringe en oversættelse af indsigelsesskrivelsen til et af disse sprog inden for en frist på en måned efter udløbet af indsigelsesfristen.

2. Er beviserne til støtte for indsigelsen, jf. regel 16, stk. 1 og 2, ikke indgivet på det sprog, der anvendes under indsigelsesproceduren, skal den indsigende part tilvejebringe en oversættelse af disse beviser til dette sprog inden for en frist på en måned fra udløbet af indsigelsesfristen eller i givet fald inden for en af Kontoret fastsat frist, jf. regel 16, stk. 3.

3. Hvis, den indsigende part eller ansøgeren — inden datoen på hvilken indsigelsesproceduren anses for påbegyndt, jf. regel 19, stk. 1 — meddeler Kontoret, at ansøgeren og den indsigende part er blevet enige om at anvende et helt tredje sprog under indsigelsesproceduren, jf. forordningens artikel 115, stk. 7, skal den indsigende part, hvis indsigelsesskrivelsen ikke er indgivet på dette tredje sprog tilvejebringe en oversættelse af indsigelsesskrivelsen til det pågældende sprog inden for en frist på en måned.

Regel 18

Afvisning af indsigelsen

1. Konstaterer Kontoret, at indsigelsen ikke er i overensstemmelse med forordningens artikel 42, eller fremgår det ikke entydigt af indsigelsesskrivelsen, hvilken ansøgning indsigelsen er rettet imod, eller hvilket ældre varemærke eller hvilken ældre ret indsigelsen rejses på grundlag af, afviser Kontoret indsigelsen, hvis manglerne ikke afhjælpes inden udløbet af indsigelsesfristen. Er indsigelsesgebyret ikke betalt inden for indsigelsesfristen, anses indsigelsesskrivelsen for ikke at være indsendt. Hvis indsigelsesgebyret er betalt efter udløbet af indsigelsesfristen, tilbagebetales det til den indsigende part.

2. Konstaterer Kontoret, at indsigelsen ikke er i overensstemmelse med andre bestemmelser i forordningen eller i disse regler, meddeler det den indsigende part dette og opfordrer vedkommende til inden for en frist på to måneder at afhjælpe de konstaterede mangler. Afhjælpes manglerne ikke inden for fristen, afviser Kontoret indsigelsen.

3. Enhver afgørelse om at afvise en indsigelse i henhold til stk. 1 eller stk. 2 meddeles ansøgeren.

Regel 19

Påbegyndelse af indsigelsesproceduren

1. Hvis Kontoret ikke afviser indsigelsen, jf. regel 18, sender det indsigelsen til ansøgeren og opfordrer ham til at fremkomme med sine bemærkninger inden for en af Kontoret fastsat frist. Kontoret henleder ansøgerens opmærksomhed på, at indsigelsesproceduren anses for at være påbegyndt to måneder efter, at ansøgeren har modtaget indsigelsen, medmindre han inden udløbet af nævnte frist meddeler Kontoret, at han tilbagetrækker ansøgningen eller begrænser den til de varer og tjenesteydelser, som indsigelsen ikke er rettet imod.

2. Kontoret kan i henhold til regel 71 forlænge den stk. 1, andet punktum, fastsatte frist, hvis både ansøgeren og den indsigende part anmoder herom.

3. Hvis ansøgningen tilbagetrækkes eller begrænses inden for den i stk. 1, andet punktum, fastsatte frist eller inden for den forlængede frist, jf. stk. 2, giver Kontoret den indsigende part meddelelse herom og tilbagebetaler indsigelsesgebyret.

Regel 20

Undersøgelse af indsigelser

1. Hvis ansøgningen ikke tilbagetrækkes eller begrænses, jf. regel 19, skal ansøgeren fremkomme med sine bemærkninger inden for den frist, Kontoret har fastsat i sin meddelelse, jf. regel 19, stk. 1, første punktum.

2. Hvis indsigelsesskrivelsen ikke indeholder de oplysninger, beviser og argumenter, der er nævnt i regel 16, stk. 1 og 2, opfordrer Kontoret den indsigende part til at fremlægge det fornødne inden for en af Kontoret fastsat frist. Beviser og anden dokumentation, der fremlægges af den indsigende part, skal videregives til ansøgeren, der skal have mulighed for at fremkomme med bemærkninger hertil inden for en af Kontoret fastsat frist.

3. Fremkommer ansøgeren ikke med bemærkninger, kan Kontoret træffe afgørelse om indsigelsen på grundlag af de forelagte beviser.

4. Kontoret sender ansøgerens bemærkninger til den indsigende part og opfordrer, såfremt det anser det for nødvendigt, ansøgeren til at svare inden for en af Kontoret fastsat frist.

5. Begrænser ansøgeren i medfør af forordningens artikel 44, stk. 1, fortegnelsen over varer og tjenesteydelser, meddeler Kontoret den indsigende part dette og opfordrer denne til inden for en af Kontoret fastsat frist at udtale sig om, hvorvidt og i givet fald for hvilke varer og tjenesteydelser indsigelsen stadig opretholdes.

6. Kontoret kan suspendere en indsigelsesprocedure, hvis indsigelsen fremsættes på grundlag af en ansøgning om registrering, jf. forordningens artikel 8, stk. 2, litra b), indtil der er truffet endelig afgørelse vedrørende ansøgningen, eller hvis der foreligger andre omstændigheder, der berettiger til, at proceduren suspenderes.

Regel 21

Flere indsigelser

1. Kontoret kan behandle flere indsigelser mod samme EF-varemærkeansøgning under ét. Kontoret kan senere beslutte ikke længere at behandle de pågældende indsigelser på denne måde.

2. Hvis det fremgår af den indledende behandling af en eller flere indsigelser, at det EF-varemærke, der søges registreret, eventuelt er udelukket fra registrering, hvad angår alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, der søges registreret, kan Kontoret suspendere den anden indsigelsesprocedure. Kontoret informerer de øvrige indsigende parter om enhver relevant beslutning, der træffes under de fortsatte procedurer.

3. Når et afslag på ansøgningen er blevet endeligt, skal de indsigelser, på grundlag af hvilke afgørelsen er blevet udsat i henhold til stk. 2, anses for færdigbehandlede, og de indsigende parter underrettes herom. En indsigelse, der er blevet færdigbehandlet på denne måde, anses for en sag, der ikke har ført til afgørelse, jf. forordningens artikel 81, stk. 4.

4. Kontoret tilbagebetaler 50 % af de indsigelsesgebyrer, som er blevet betalt af hver af de indsigende parter, hvis indsigelse anses for færdigbehandlet, jf. stk. 1, 2 og 3.

Regel 22

Påvisning af brug

1. Skal den indsigende part i henhold til forordningens artikel 43, stk. 2 eller 3, godtgøre, at brug har fundet sted, eller at der foreligger rimelig grund til manglende brug, opfordrer Kontoret vedkommende til inden for en af Kontoret fastsat frist at fremlægge fornødent bevis. Fremlægger den indsigende part ikke sådant bevis inden for den fastsatte frist, afviser Kontoret indsigelsen.

2. Af de oplysninger og bevisligheder, der fremlægges som dokumentation for brug, skal det fremgå, hvor, hvornår samt i hvilket omfang og hvilken form det varemærke, som indsigelsen støttes på, er blevet brugt til de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, og hvorpå indsigelsen støttes, og disse oplysninger skal underbygges med beviser, jf. stk. 3.

3. Som bevis bør der kun fremlægges underbyggende dokumentation og bevisligheder som f. eks. emballager, etiketter, prislister, kataloger, fakturaer, fotografier, avisannoncer samt de i forordningens artikel 76, stk. 1, litra f), nævnte skriftlige erklæringer.

4. Hvis den dokumentation, der fremlægges i henhold til stk. 1, 2 og 3, er på et andet sprog end det, der anvendes under indsigelsesproceduren, kan Kontoret kræve, at den indsigende part — inden for en af Kontoret fastsat frist — tilvejebringer en oversættelse af dokumentationen til det sprog, der anvendes under indsigelsesproceduren.

AFSNIT III

REGISTRERINGSPROCEDURE

Regel 23

Registrering af varemærket

1. Det i forordningens artikel 45 omhandlede registreringsgebyr består af

a) et grundgebyr

b) et klassegebyr for hver klasse ud over tre, for hvilken varemærket søges registreret.

2. Er det ikke gjort indsigelse, eller er en eventuel indsigelse blevet tilbagetrukket, forkastet eller lignende, anmoder Kontoret ansøgeren om at betale registreringsgebyret inden for en frist på to måneder fra anmodningens modtagelse.

3. Betales registreringsgebyret ikke rettidigt, kan der stadig foretages gyldig indbetaling inden to måneder fra tilstillelsen af en meddelelse om, at den foreskrevne frist ikke er overholdt, forudsat at der inden for den nye frist betales det i gebyrforordningens fastsatte tillægsgebyr.

4. Når registreringsgebyret er indgået, indføres det varemærke, der søges registreret, med de i regel 84, stk. 2, nævnte oplysninger i EF-varemærkeregistret.

5. Registreringen bekendtgøres i EF-varemærketidende.

6. Registreringsgebyret tilbagebetales, hvis varemærket ikke registreres.

Regel 24

Registreringsbevis

1. Varemærkeindehaveren får af Kontoret udstedt et registreringsbevis, der skal angive, hvad der er tilført registret, jf. regel 84, stk. 2, samt indeholde en erklæring om, at disse tilførsler er indført i EF-varemærkeregistret.

2. Varemærkeindehaveren kan anmode om mod betaling af et gebyr at få udstedt bekræftede eller ikke-bekræftede kopier af registreringsbeviset.

Regel 25

Ændring af registreringen

1. En anmodning om ændring af registreringen i henhold til forordningens artikel 48, stk. 2, skal indeholde:

a) registreringsnummeret

b) varemærkeindehaverens navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

c) hvis indehaveren har udpeget en befuldmægtiget, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

d) en angivelse af det element i varemærkets gengivelse, der skal ændres, samt af det pågældende element i dets ændrede version

e) en gengivelse af varemærket som ændret i overensstemmelse med regel 3.

2. Anmodningen anses ikke for indgivet, før det krævede gebyr er blevet betalt. Hvis gebyret ikke er blevet betalt eller ikke betalt fuldt ud, giver Kontoret ansøgeren meddelelse herom.

3. Er betingelserne for ændring af registreringen ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om mangelen. Er mangelen ikke afhjulpet inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser Kontoret anmodningen.

4. Anfægtes registreringen af ændringen, jf. forordningens artikel 48, stk. 3, finder indsigelsesbestemmelserne i forordningen og i disse regler tilsvarende anvendelse.

5. Er der tale om to eller flere registrerede varemærker med samme indehaver, kan der indgives én anmodning med henblik på ændring af et og samme element. Der skal betales gebyr for hver registrering, der skal ændres.

Regel 26

Ændring af EF-varemærkeindehaverens eller dennes registrerede repræsentants navn og adresse

1. En ændring af EF-varemærkeindehaverens navn eller adresse, der ikke forandrer EF-varemærket, jf. forordningens artikel 48, stk. 2, og som ikke er resultatet af hel eller delvis overdragelse af det registrerede varemærke, indføres på begæring af indehaveren i registret.

2. En anmodning om ændring af navnet eller adressen på indehaveren af det registrerede varemærke skal indeholde:

a) varemærkets registreringsnummer

b) varemærkeindehaverens navn og adresse således som indført i registret

c) varemærkeindehaverens ændrede navn eller adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

d) hvis indehaveren har udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e).

3. Der betales ikke gebyr for anmodningen.

4. Ønskes navn eller adresse ændret for to eller flere registrerede varemærker med samme indehaver, kan der indgives én anmodning.

5. Er betingelserne for registreringen af en ændring ikke opfyldt, meddeler Kontoret mangelen til andrageren. Er mangelen ikke afhjulpet inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser Kontoret anmodningen.

6. Stk. 1–5 finder tilsvarende anvendelse, når der anmodes om ændring af den registrerede repræsentants navn eller adresse.

7. Stk. 1–6 finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om EF-varemærker. Ændringen indføres i Kontorets sagsakter vedrørende EF-varemærkeansøgningen.

Regel 27

Berigtigelse af fejl i registret og i bekendtgørelse af registreringen

1. Indeholder registreringen af varemærket eller bekendtgørelsen af registreringen fejl, der kan tilskrives Kontoret, berigtiger dette fejlen ex officio eller efter anmodning fra varemærkeindehaveren.

2. Fremsætter varemærkeindehaveren en sådan anmodning, finder artikel 26 tilsvarende anvendelse. Der betales ikke gebyr for en sådan anmodning.

3. Kontoret bekendtgør de berigtigelser, der er foretaget i henhold til denne regel.

Regel 28

Påberåbelse af anciennitet efter EF-varemærkets registrering

1. En begæring, der fremsættes i henhold til forordningens artikel 35, og hvori der påberåbes den anciennitet, der knytter sig til et eller flere ældre registrerede varemærker, jf. forordningens artikel 34, skal indeholde:

a) EF-varemærkets registreringsnummer

b) EF-varemærkeindehaverens navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

c) har varemærkeindehaveren udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

d) en angivelse af den eller de medlemsstater, hvori eller for hvilke det ældre varemærke er registreret, datoen, fra hvilken registreringen blev effektiv, samt registreringsnummeret og de varer og tjenesteydelser, for hvilke det ældre varemærke er registreret

e) en angivelse af de varer og tjenesteydelser, for hvilke der påberåbes anciennitet

f) en kopi af den relevante registrering; kopien skal af den kompetente myndighed bekræftes som værende en nøjagtig kopi af den relevante registrering.

2. Er betingelserne for påberåbelse af anciennitet ikke opfyldt, gør Kontoret den begærende part opmærksom på mangelen. Er mangelen ikke afhjulpet inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser Kontoret begæringen.

3. Kontoret giver Benelux-landenes varemærkemyndighed samt de berørte medlemsstaters centrale myndigheder for industriel ejendomsret meddelelse om gyldig påberåbelse af anciennitet.

4. Kontorets præsident kan træffe bestemmelse om, at de bevisligheder, som ansøgeren skal fremlægge, ikke behøver at opfylde kravene i stk. 1, litra f), forudsat at Kontoret kan tilvejebringe de nødvendige oplysninger andetsteds.

AFSNIT IV

FORNYELSE

Regel 29

Meddelelse om udløb

Senest seks måneder inden registreringens udløb giver Kontoret indehaveren af EF-varemærket og enhver indehaver af en registreret ret til EF-varemærket, herunder licenser, meddelelse om registreringens forestående udløb. Gives sådan meddelelse ikke, har dette ingen indflydelse på registreringens udløb.

Regel 30

Fornyelse af registreringen

1. En ansøgning om fornyelse skal indeholde:

a) varemærkeindehaverens navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b), hvis ansøgningen er indgivet af denne

b) hvis ansøgningen indgives af en person med udtrykkelig tilladelse fra varemærkeindehaveren, vedkommende persons navn og adresse samt bevis for tilladelsen til at indgive ansøgning

c) hvis ansøgeren har udpeget en repræsentant, vedkommendes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

d) registreringsnummeret

e) en angivelse af, at fornyelsen ønskes for alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, eller hvis fornyelsen ikke ønskes for alle varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, en angivelse af de klasser eller de varer og tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om fornyelse, eller de klasser af varer og tjenesteydelser, for hvilke der ikke ansøges om fornyelse, grupperet efter klasserne i Nice-klassifikationens klasser, idet nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, anføres foran hver gruppe, og idet hver gruppe opføres i den rækkefølge, der er angivet i klassifikationen.

2. I henhold til forordningens artikel 47 skal der for fornyelsen af et EF-varemærke betales følgende gebyrer:

a) et grundgebyr

b) et klassegebyr for hver klasse ud over tre i klassefortegnelsen over varer og tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om fornyelse i overensstemmelse med stk. 1, litra e), og

c) i givet fald et tillægsgebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret eller for for sen indgivelse af ansøgningen om fornyelse, jf. forordningens artikel 47, stk. 3, og gebyrforordningen.

3. Indgives ansøgningen om fornyelse inden for den frist, der er fastsat i forordningens artikel 47, stk. 3, men hvor de andre betingelser for fornyelse, således som fastsat i forordningens artikel 47 og i nærværende regler, ikke er opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om de konstaterede mangler. Er ansøgningen indgivet af en person med udtrykkelig tilladelse fra varemærkeindehaveren, modtager sidstnævnte en kopi af denne meddelelse.

4. Indgives der ikke ansøgning om fornyelse, eller indgives den efter udløbet af fristen i forordningens artikel 47, stk. 3, tredje punktum, eller betales gebyrerne ikke eller først efter denne frists udløb, eller afhjælpes de konstaterede mangler ikke inden for den fastsatte frist, fastslår Kontoret, at registreringen er udløbet, og giver indehaveren af EF-varemærket samt i givet fald ansøgeren og de registrerede rettighedsindehavere meddelelse herom. Hvis de betalte gebyrer ikke er tilstrækkelige til at dække alle de klasser af varer og tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om fornyelse, skal Kontoret ikke fastslå, at registreringen er udløbet, hvis det er klart, hvilken klasse eller klasser der skal dækkes. I mangel af andre kriterier skal Kontoret tage hensyn til klasserne i klassifikationsrækkefølgen.

5. Når beslutningen om at anse registreringen for udløbet, jf. stk. 4, er blevet endelig, sletter Kontoret varemærket af registret. Varemærkets slettelse af registret har virkning fra den dag, den eksisterende registrering udløb.

6. I de tilfælde, hvor de i stk. 2 omhandlede fornyelsesgebyrer er blevet betalt, men hvor registreringen ikke fornyes, tilbagebetales gebyrerne.

AFSNIT V

OVERDRAGELSE, LICENSER OG ANDRE RETTIGHEDER, ÆNDRINGER

Regel 31

Overdragelse

1. Ansøgningen om registrering af en overdragelse i henhold til forordningens artikel 17 skal indeholde:

a) EF-varemærkets registreringsnummer

b) oplysninger om den nye indehaver i henhold til regel 1, stk. 1, litra b)

c) angivelse af de registrerede varer og tjenesteydelser, som overdragelsen vedrører, hvis ikke alle registrerede varer og tjenesteydelser er omfattet af overdragelsen

d) dokumenter, hvoraf overdragelsen i henhold til forordningens artikel 17, stk. 2 og 3, klart fremgår.

2. I ansøgningen kan i givet fald anføres navn og forretningsadresse på den nye indehavers repræsentant, jf. regel 1, stk. 1, litra e).

3. Overdragelse til fysiske eller juridiske personer, som ikke kan være indehavere af et EF-varemærke i henhold til forordningens artikel 5, indføres ikke i registret.

4. Ansøgningen betragtes først som indgivet, når det krævede gebyr er betalt. Hvis gebyret ikke er betalt eller ikke er betalt fuldt ud, meddeler Kontoret ansøgeren dette.

5. Det anses for tilstrækkeligt bevis for overdragelse, jf. stk. 1, litra d):

a) at ansøgningen om registrering af en overdragelse er underskrevet af den registrerede varemærkeindehaver eller af hans repræsentant eller af en efterfølgende rettighedsindehaver eller af dennes repræsentant

b) at ansøgningen — hvis den indgives af den efterfølgende rettighedshaver — er ledsaget af en erklæring, underskrevet af den registrerede varemærkeindehaver eller af dennes repræsentant , og hvori vedkommende erklærer, at han er indforstået med, at den efterfølgende rettighedshaver registreres, eller

c) at ansøgningen er ledsaget af en udfyldt overdragelsesblanket eller et overdragelsesdokument, jf. regel 83, stk. 1, litra d), der er underskrevet af den registrerede varemærkeindehaver eller af dennes repræsentant og af den efterfølgende rettighedshaver eller af dennes repræsentant.

6. Er de i forordningens artikel 17, stk. 1-4, samt de i ovenstående stk. 1-4 eller de i andre regler omhandlede betingelser for registreringen af overdragelsen ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglerne. Hvis manglerne ikke afhjælpes inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser Kontoret ansøgningen om registrering af overdragelsen.

7. Der kan indgives én ansøgning om registrering af en overdragelse for to eller flere varemærker, forudsat at den registrerede varemærkeindehaver eller den efterfølgende rettighedshaver er den samme i hvert enkelt tilfælde.

8. Stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om registrering af EF-varemærker. Overdragelse noteres i de akter, som Kontoret fører over EF-varemærkeansøgningen.

Regel 32

Delvis overdragelse

1. Vedrører ansøgningen om registrering af en overdragelse kun nogle af de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, angives det i ansøgningen, hvilke varer og tjenesteydelser den delvise overdragelse vedrører.

2. Varerne og tjenesteydelserne i den oprindelige registrering fordeles mellem den tilbageblevne registrering og den nye registrering, således at varerne og tjenesteydelserne i den tilbageblevne registrering og i den nye registrering ikke overlapper hinanden.

3. Regel 31 finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om registrering af en delvis overdragelse.

4. Kontoret opretter en særskilt akt for den nye registrering, som skal indeholde en fuldstændig kopi af akten for den oprindelige registrering samt ansøgningen om registrering af den delvise overdragelse; en kopi af denne ansøgning indføjes i akten for den tilbageblevne registrering. Kontoret giver den nye registrering et nyt registreringsnummer.

5. Enhver ansøgning vedrørende den oprindelige registrering, der indgives af den oprindelige varemærkeindehaver, og som endnu ikke er færdigbehandlet, skal hverken anses for færdigbehandlet i relation til den tilbageblevne registrering eller den nye registrering. Skal der betales gebyr for en sådan ansøgning, og er gebyrerne blevet betalt af den oprindelige varemærkeindehaver, skal den nye varemærkeindehaver ikke betale noget tillægsgebyr for en sådan ansøgning.

Regel 33

Registrering af licenser og andre rettigheder

1. Regel 31, stk. 1, litra a), b) og c), samt stk. 2, 4 og 7, finder tilsvarende anvendelse på registrering af meddelelse eller overdragelse af en licens, af stiftelse eller overdragelse af en tinglig ret til et EF-varemærke og af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger. Hvis et EF-varemærke indgår i et bo, der er under konkursbehandling eller lignende procedure, betales der ikke gebyr for den kompetente nationale myndigheds anmodning om, at der i registret indføres en anmærkning herom.

2. Gives der kun licens på et EF-varemærke for en del af de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, eller kun for en del af Fællesskabet eller for en begrænset periode, angives det i ansøgningen om registrering, hvilke varer og tjenesteydelser, hvilken del af Fællesskabet eller hvilken periode der gives licens for.

3. Hvis betingelserne for registrering i henhold til forordningens artikel 19, 20 eller 22 samt ovenstående stk. 1 og 2 eller i henhold til andre regler ikke er opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om mangelen. Hvis mangelen ikke afhjælpes inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser det ansøgningen om registrering.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om registrering af EF-varemærker. Licenserne, de tinglige rettigheder og tvangsfuldbyrdelsesforanstaltningerne noteres i de akter, som Kontoret fører over EF-varemærkeansøgningen.

Regel 34

Særlige angivelser ved registrering af licenser

1. En licens til brug af et EF-varemærke betegnes i registret som eksklusiv licens, når varemærkeindehaveren eller licenstageren anmoder derom.

2. En licens til brug af et EF-varemærke betegnes i registret som underlicens, når den meddeles af en licenstager, hvis licens er indført i registret.

3. En licens til brug af et EF-varemærke registreres i registret som en licens, der er begrænset til bestemte varer og tjenesteydelser eller til et bestemt geografisk område, hvis licensen kun er givet for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, eller kun er givet for en del af Fællesskabet.

4. En licens til brug af et EF-varemærke indføres i registret som midlertidig licens, hvis den er meddelt for et begrænset tidsrum.

Regel 35

Slettelse eller ændring af registreringen af licenser og andre rettigheder

1. Registrering som omhandlet i regel 33, stk. 1, slettes efter ansøgning fra en af parterne.

2. Ansøgningen skal indeholde:

a) EF-varemærkets registreringsnummer og

b) betegnelsen på den rettighed, som skal slettes af registret.

3. Ansøgningen om slettelse af registreringen af en licens eller anden rettighed betragtes først som indgivet, når det fornødne gebyr er blevet betalt. Hvis gebyret ikke er betalt eller ikke er betalt fuldt ud, meddeler Kontoret ansøgeren dette. Hvis et EF-varemærke indgår i et bo, der er under konkursbehandling eller lignende procedure, betales der ikke gebyr for den kompetente nationale myndigheds anmodning om, at der i registret indføres en anmærkning herom.

4. Ansøgningen skal ledsages af dokumenter, hvoraf det fremgår, at den registrerede ret ikke længere eksisterer, eller af en erklæring fra licenstageren eller indehaveren af en anden rettighed om, at han giver sit samtykke til slettelse af registreringen.

5. Er betingelserne for slettelse af registreringen ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om mangelen. Hvis mangelen ikke afhjælpes inden for en af Kontoret fastsat frist, afslår det ansøgningen om slettelse af registreringen.

6. Stk. 1, 2, 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på en ansøgning om ændring af en registrering efter regel 33, stk. 1

7. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på tilførsler i akterne i henhold til regel 33, stk. 4.

AFSNIT VI

AFKALD

Regel 36

Afkald

1. En erklæring om afkald i henhold til forordningens artikel 49 skal indeholde:

a) EF-varemærkets registreringsnummer

b) varemærkeindehaverens navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

c) hvis der er udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

d) hvis afkaldet kun gives for nogle af de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, en angivelse af hvilke varer og tjenesteydelser, der gives afkald på, eller hvilke varer og tjenesteydelser, varemærket forbliver registreret for.

2. Er en tredjemands rettighed over EF-varemærket indført i registret, anses det som tilstrækkeligt bevis for, at han er indforstået med afkaldet, hvis en erklæring om samtykke til afkaldet er underskrevet af rettighedshaveren eller dennes repræsentant. Er der registreret en licens, registreres afkaldet tre måneder efter den dato, EF-varemærkets indehaver over for Kontoret har godtgjort, at han har underrettet licenstageren om, at han har til hensigt at give afkald på mærket. Hvis varemærkeindehaveren før udløbet af denne frist over for Kontoret godtgør, at licenstageren har givet samtykke, noteres afkaldet straks i registret.

3. Er de betingelser, der gælder for afkald, ikke opfyldt, giver Kontoret den part, der afgav erklæringen, meddelelse om mangelen. Hvis mangelen ikke afhjælpes inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser Kontoret at registrere afkaldet i registret.

AFSNIT VII

FORTABELSE OG UGYLDIGHED

Regel 37

Begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt

En begæring til Kontoret om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt, jf. forordningens artikel 55, skal indeholde:

a) for så vidt angår den registrering, der ønskes erklæret fortabt eller ugyldig

   i) registreringsnummeret på det EF-varemærke, der ønskes erklæret fortabt eller ugyldigt

   ii) navn og adresse på indehaveren af det EF-varemærke, der ønskes erklæret fortabt eller ugyldigt

   iii) en angivelse af, hvilke registrerede varer og tjenesteydelser der ønskes erklæret fortabte eller ugyldige

b) for så vidt angår de grunde, som begæringen støttes på

   i) hvis der indgives begæring i henhold til forordningens artikel 50 eller 51, en angivelse af, hvilke fortabelses- eller ugyldighedsgrunde begæringen støttes på

   ii) hvis der indgives begæring i henhold til forordningens artikel 52, stk. 1, oplysninger om, hvilken rettighed begæringen om ugyldighed støttes på, samt om fornødent oplysninger om, at vedkommende er berettiget til at gøre den ældre rettighed gældende som ugyldighedsgrund

   iii) hvis der indgives begæring i henhold til forordningens artikel 52, stk. 2, oplysninger om, hvilken rettighed begæringen om ugyldighed støttes på, samt oplysninger om, at vedkommende er indehaver af en i forordningens artikel 52, stk. 2, omhandlet ældre rettighed, eller at han i henhold til gældende nationale retsregler er berettiget til at gøre denne rettighed gældende

   iv) en angivelse af de kendsgerninger, beviser og argumenter, der fremføres som begrundelse

c) for så vidt angår den begærende part

   i) dennes navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

   ii) har den begærende part udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

Regel 38

Brug af sprog i sager om fortabelse eller ugyldighed

1. Indgives begæring om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed ikke på det sprog, som ansøgningen om registrering af EF-varemærket er affattet på, hvis dette sprog er et af Kontorets officielle sprog, eller på det andet sprog, som blev angivet ved registreringsansøgningens indgivelse, skal den begærende part tilvejebringe en oversættelse af sin begæring til et af disse to sprog inden for en frist på én måned fra begæringens indgivelse.

2. Dersom beviserne til støtte for begæringen ikke er indgivet på det sprog, der benyttes under sagen om fortabelse eller ugyldighed, skal den begærende part tilve-

jebringe en oversættelse af beviserne til det pågældende sprog inden for en frist på to måneder efter forelæggelse af bevislighederne.

3. Dersom den, der begærer et varemærke fortabt eller ugyldigt, eller EF-varemærkeindehaveren — inden udløbet af fristen på to måneder fra EF-varemærkeindehaverens fremsendelse af den i regel 40, stk. 1, nævnte meddelelse — giver Kontoret meddelelse om, at de er blevet enige om at anvende et andet sprog under proceduren, jf. forordningens artikel 115, stk. 7, skal den begærende part, dersom hans begæring ikke var indgivet på det pågældende sprog, tilvejebringe en oversættelse af begæringen til det pågældende sprog inden for en frist på en måned.

Regel 39

Afvisning af begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt

1. Konstaterer Kontoret, at begæringen hverken er i overensstemmelse med forordningens artikel 55 eller regel 37 eller med andre bestemmelser i forordningen eller i nærværende regler, meddeler det den begærende part dette og opfordrer ham til inden for en af Kontoret fastsat frist at afhjælpe de konstaterede mangler. Afhjælpes manglerne ikke inden for fristen, afviser Kontoret begæringen.

2. Konstaterer Kontoret, at de krævede gebyrer ikke er blevet betalt, giver det den begærende part meddelelse herom og underretter ham samtidig om, at begæringen ikke anses for indgivet, hvis de krævede gebyrer ikke er betalt inden for en af Kontoret fastsat frist. Er gebyrerne blevet betalt efter udløbet af den af Kontoret fastsatte frist, skal de tilbagebetales til den begærende part.

3. Enhver afgørelse om at afvise en begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt, jf. stk. 1, meddeles den begærende part. Anses begæringen ikke for indgivet, jf. stk. 2 ovenfor, skal den begærende part have underretning herom.

Regel 40

Behandling af begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt

1. Afviser Kontoret ikke en begæring om erklæring i medfør af regel 39, giver det EF-varemærkets indehaver meddelelse om begæringen og opfordrer vedkommende til at udtale sig inden for en af Kontoret fastsat frist.

2. Fremkommer EF-varemærkeindehaveren ikke med bemærkninger, kan Kontoret træffe afgørelse om fortabelses- eller ugyldighedsspørgsmålet på grundlag af de forelagte beviser.

3. Kontoret meddeler den begærende part de bemærkninger, som EF-varemærkeindehaveren er fremkommet med, og opfordrer, hvis det anser det for nødvendigt, vedkommende til at svare inden for en af Kontoret fastsat frist.

4. Alle meddelelser i henhold til forordningens artikel 56, stk. 1, samt alle modtagne udtalelser herom, sendes til de berørte parter.

5. Skal den begærende part i henhold til forordningens artikel 56, stk. 2 eller 3, godtgøre, at brug har fundet sted, eller at der foreligger rimelig grund til manglende brug, finder regel 22 tilsvarende anvendelse.

Regel 41

Flere begæringer om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt

1. Er der blevet indgivet flere begæringer om erklæring om fortabelse eller ugyldighed vedrørende ét EF-varemærke, kan Kontoret behandle dem i samme sag. Kontoret kan senere beslutte, at de ikke længere skal behandles under ét.

2. Regel 21, stk. 2, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

AFSNIT VIII

EF-FÆLLESMÆRKER

Regel 42

Anvendelige regler

Bestemmelserne i disse regler finder anvendelse på EF-fællesmærker, medmindre andet gælder i henhold til regel 43.

Regel 43

Bestemmelser for et EF-fællesmærkes benyttelse

1. Indeholder ansøgningen om et EF-fællesmærke ikke bestemmelser for mærkets benyttelse, jf. forordningens artikel 65, skal sådanne bestemmelser forelægges Kontoret inden for en frist på to måneder efter ansøgningsdatoen.

2. Bestemmelserne for et EF-fællesmærkes benyttelse skal angive:

a) ansøgerens navn og kontoradresse

b) sammenslutningens formål eller formålet med stiftelsen af den juridiske offentligretlige person

c) de organer, der er bemyndiget til at repræsentere sammenslutningen eller den juridiske person

d) betingelserne for medlemskab

e) de personer, som har ret til at benytte mærket

f) eventuelle betingelser for mærkets benyttelse, herunder sanktioner

g) i givet fald den ret, der er omhandlet i forordningens artikel 65, stk. 2, andet punktum.

AFSNIT IX

OVERGANG TIL NATIONAL ANSØGNING

Regel 44

Begæring om overgang til national ansøgning

1. En begæring om en EF-varemærkeansøgnings eller et registreret EF-varemærkes overgang til national varemærkeansøgning, jf. forordningens artikel 108, skal indeholde:

a) navn og adresse på den part, der fremsætter begæring om overgang, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

b) har den begærende part udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

c) EF-varemærkeansøgningens journalnummer eller EF-varemærkets registreringsnummer

d) ansøgningsdatoen for EF-varemærkeansøgningen eller EF-varemærket, og i givet fald oplysning om, hvorvidt der er påberåbt prioritet for EF-varemærkeansøgningen eller EF-varemærket i henhold til forordningens artikel 30 og 33, og oplysning om, hvorvidt der er påberåbt anciennitet i henhold til forordningens artikel 34 og 35

e) den i ansøgningen indeholdte eller den registrerede afbildning af varemærket

f) en angivelse af den eller de medlemsstater, for hvilke der fremsættes begæring om overgang til national ansøgning

g) omfatter begæringen ikke alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærkeansøgningen er indgivet, eller for hvilke varemærket er blevet registreret, en angivelse af de varer og tjenesteydelser, for hvilke der fremsættes begæring om overgang til national ansøgning, og fremsættes der begæring om overgang til national ansøgning for mere end én medlemsstat, og fortegnelsen over varerne og tjenesteydelserne ikke er den samme for alle medlemsstaterne, en angivelse af de respektive varer og tjenesteydelser for hver enkelt medlemsstat

h) fremsættes der begæring om overgang til national ansøgning i henhold til forordningens artikel 108, stk. 4, en angivelse herom

i) fremsættes der begæring om overgang til national ansøgning i henhold til forordningens artikel 108, stk. 5, efter at registreringsansøgningen er blevet tilbagetrukket, en angivelse herom samt af den dato, hvor registreringsansøgningen blev tilbagetrukket

j) fremsættes der begæring om overgang til national ansøgning i henhold til forordningens artikel 108, stk. 5, efter manglende fornyelse af registreringen, en angivelse herom og af den dato, hvor beskyttelsesperioden udløb; den i forordningens artikel 108, stk. 5, fastsatte frist på tre måneder begynder at løbe med virkning fra den sidste dag, hvor ansøgning om fornyelse kan indgives i henhold til forordningens artikel 47, stk. 3

k) fremsættes der begæring om overgang til national ansøgning i henhold til forordningens artikel 108, stk. 6, en angivelse herom og af den dato, hvor den nationale domstols afgørelse blev endelig, samt en kopi af denne afgørelse.

2. Skal der indgives en kopi af en domstolsafgørelse, jf. stk. 1, litra k), kan kopien indgives på det sprog, afgørelsen er truffet på.

Regel 45

Behandling af begæring om overgang til national ansøgning

1. Opfylder en begæring om overgang til national ansøgning ikke de i forordningens artikel 108, stk. 1, fastsatte krav, eller er den ikke blevet indgivet inden for den fastsatte frist på tre måneder, afviser Kontoret den.

2. Er gebyret for overgang til national ansøgning ikke blevet betalt inden for den fastsatte frist på tre måneder, meddeler Kontoret den begærende part, at begæringen ikke anses for indgivet.

3. Hvis de andre krav, der gælder for overgang til national ansøgning, jf. regel 44, og de andre regler vedrørende sådanne begæringer ikke er opfyldt, meddeler Kontoret den begærende part dette og opfordrer ham til at afhjælpe mangelen inden for en af Kontoret fastsat frist. hvis mangelen ikke er afhjulpet inden for den pågældende frist, afviser Kontoret begæringen.

Regel 46

Bekendtgørelse af begæring om overgang til national ansøgning

1. Vedrører en begæring om overgang til national ansøgning en EF-varemærkeansøgning, der allerede er blevet bekendtgjort i EF-varemærketidendet, jf. forordningens artikel 40, eller et EF-varemærke, skal begæringen bekendtgøres i EF-varemærketidendet.

2. Bekendtgørelsen af en begæring om overgang til national ansøgning skal indeholde

a) en angivelse af journalnummeret eller registreringsnummeret på det varemærke, for hvilket begæringen er indgivet

b) en henvisning til tidligere bekendtgørelser af ansøgningen eller registreringen i EF-varemærketidendet

c) en angivelse af den eller de medlemsstater, som begæringen tager sigte på

d) omfatter begæringen ikke alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærkeansøgningen er indgivet, eller for hvilke varemærket er blevet registreret, en angivelse af de varer og tjenesteydelser, som begæringen om overgang til national ansøgning vedrører

e) begæres overgangen til national ansøgning for mere end én medlemsstat, og er fortegnelsen over varer og tjenesteydelser ikke den samme for alle medlemsstaterne, en angivelse af de respektive varer og tjenesteydelser for hver enkelt medlemsstat

f) datoen for indgivelsen af begæringen om overgang til national ansøgning.

Regel 47

Fremsendelse af begæring om overgang til national ansøgning til medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret

Opfylder en begæring om overgang til national ansøgning de krav, der er fastsat i forordningen og i nærværende regler, fremsender Kontoret straks begæringen til de centrale myndigheder for industriel ejendomsret i de medlemsstater, der er anført i begæringen, herunder også til Benelux-landenes varemærkemyndighed. Kontoret underretter den begærende part om datoen for fremsendelsen.

AFSNIT X

APPEL

Regel 48

Klagers indhold

1. En klage skal indeholde:

a) klagerens navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

b) har klageren udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

c) en angivelse af, hvilken afgørelse der påklages, og i hvilket omfang afgørelsen begæres ændret eller omstødt.

2. Klageskrivelser indgives på det sprog, som den påklagede afgørelse blev truffet på.

Regel 49

Afvisning af klager

1. Opfylder en klage ikke bestemmelserne i forordningens artikel 57, 58 og 59 samt regel 48, stk. 1, litra c), og stk. 2, afviser appelkammeret klagen, medmindre manglerne afhjælpes inden udløbet af de frister, der gælder i henhold til forordningens artikel 59.

2. Konstaterer appelkammeret, at klagen strider mod andre bestemmelser i forordningen eller andre bestemmelser i nærværende regler, navnlig regel 48, stk. 1, litra a) og b), giver det klageren meddelelse herom og opfordrer ham til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af appelkammeret fastsat frist. Hvis manglerne ikke afhjælpes rettidigt, afviser appelkammeret klagen.

3. Er klagegebyret først blevet betalt efter udløbet af klagefristen, jf. forordningens artikel 59, anses klagen ikke for indgivet, og klagegebyret tilbagebetales til klageren.

Regel 50

Behandling af klager

1. Medmindre andet er fastsat, finder bestemmelserne vedrørende sagsbehandlingen ved den afdeling, som har truffet den påklagede afgørelse, tilsvarende anvendelse.

2. Appelkammerets afgørelse skal indeholde:

a) en angivelse af, at den er truffet af appelkammeret

b) datoen, hvor afgørelsen blev truffet

c) navnet på formanden for appelkammeret og navnene på de øvrige medlemmer af appelkammeret, der har medvirket ved afgørelsen

d) navnet på den ansvarlige ansatte ved appelkammerets kontor

e) parternes og deres repræsentanters navne

f) parternes påstande

g) en redegørelse for de faktiske omstændigheder

h) begrundelserne for afgørelsen

i) appelkammerets konklusion, herunder om nødvendigt en afgørelse vedrørende omkostningerne.

3. Afgørelsen underskrives af appelkammerets formand og af de øvrige medlemmer og af den ansvarlige ansatte ved appelkammerets kontor.

Regel 51

Tilbagebetaling af klagegebyrer

Der træffes beslutning om tilbagebetaling af klagegebyrer i tilfælde af, at den påklagede afgørelse omgøres af den afdeling, som har truffet afgørelsen, eller at appelkammeret giver klageren medhold i, en sådan tilbagebetaling er rimelig, fordi der er begået en væsentlig procedurefejl. I tilfælde af, at den påklagede afgørelse korrigeres af den afdeling, som har truffet afgørelsen, træffes beslutningen om tilbagebetaling af denne afdeling, og i andre tilfælde af appelkammeret.

AFSNIT XI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Del A

Kontorets afgørelser og meddelelser

Regel 52

Afgørelsernes form

1. Kontorets afgørelser skal være skriftlige og begrundede. Finder der mundtlig forhandling sted ved Kontoret, kan afgørelsen afsiges mundtligt. Afgørelsen skal senere udformes skriftligt og meddeles parterne.

2. De af Kontorets afgørelser, som kan påklages, skal ledsages af en skriftlig meddelelse om, at klage skal indgives skriftligt til Kontoret inden for en frist på to måneder efter meddelelsen af den afgørelse, der appelleres. I meddelelsen skal parterne tillige gøres opmærksom på bestemmelserne i forordningens artikel 57, 58 og 59. Parterne kan ikke påberåbe sig, at de ikke har fået meddelelse om klagemuligheden.

Regel 53

Berigtigelse af fejl i afgørelser

I Kontorets afgørelser må kun sproglige fejl, skrivefejl og åbenbare urigtigheder berigtiges. Den afdeling, der har truffet afgørelsen, foretager berigtigelsen ex officio eller efter anmodning af en interesseret part.

Regel 54

Konstatering af fortabelse af rettigheder

1. Konstaterer Kontoret, at forordningen eller nærværende regler medfører fortabelse af en rettighed, uden at der er truffet nogen afgørelse, giver det den pågældende meddelelse herom i overensstemmelse med forordningens artikel 77 og gør ham opmærksom på indholdet af nærværende regels stk. 2.

2. Mener den pågældende, at Kontorets konstatering er urigtig, kan han inden to måneder efter meddelelsen efter stk. 1 anmode om, at Kontoret træffer afgørelse i sagen. En sådan afgørelse træffes kun, hvis Kontoret ikke deler den pågældendes opfattelse; i modsat fald ændrer Kontoret sin konstatering og underretter den pågældende herom.

Regel 55

Underskrift, navn og segl

1. I alle afgørelser og meddelelser fra Kontoret anføres, hvilken afdeling af Kontoret de hidrører fra, samt navnet eller navnene på den eller de ansvarlige ansatte. De skal underskrives af den eller de pågældende ansatte eller i stedet for underskrift være påtrykt eller påstemplet Kontorets segl.

2. Kontorets præsident kan træffe bestemmelse om, at der kan benyttes andre midler til at identificere vedkommende afdeling under Kontoret eller navnet på den eller de ansvarlige ansatte, eller at der kan benyttes anden form for identificering end segl, når afgørelser og meddelelser fremsendes pr. telefax eller via andre tekniske kommunikationsmidler.

Del B

Mundtlig forhandling og bevisoptagelse

Regel 56

Indkaldelse til mundtlig forhandling

1. Ved indkaldelse af parterne til mundtlig forhandling i henhold til forordningens artikel 75 henledes deres opmærksomhed på denne regels stk. 3. Indkaldelsesfristen er mindst en måned, medmindre parterne er indforstået med en kortere frist.

2. I indkaldelsen skal Kontoret henlede opmærksomheden på de punkter, som ifølge Kontoret skal drøftes med henblik på afgørelsen.

3. Hvis en part, som forskriftsmæssigt er indkaldt til mundtlig forhandling ved Kontoret, ikke giver møde, kan forhandlingen fortsættes uden denne part.

Regel 57

Bevisoptagelse ved Kontorets foranstaltning

1. Anser Kontoret afhøring af parter, vidner eller sagkyndige eller en besigtigelse for påkrævet, træffer det afgørelse herom med angivelse af den påtænkte bevisoptagelse, de relevante forhold, der skal bevises, samt hvornår, på hvilket tidspunkt og hvor afhøringen eller besigtigelsen skal finde sted. Har en part anmodet om afhøring af vidner eller sagkyndige, fastsætter Kontoret i afgørelsen en frist for, hvornår den anmodende part skal give Kontoret meddelelse om navn og adresse på de vidner og sagkyndige, som ønskes afhørt.

2. Fristen for indkaldelse af parter, vidner eller sagkyndige til afhøring er mindst en måned, medmindre de pågældende er indforstået med en kortere frist. Indkaldelsen skal indeholde:

a) en ekstrakt af den i stk. 1 nævnte afgørelse, med angivelse af hvornår, på hvilket tidspunkt og hvor den foranstaltede bevisoptagelse skal finde sted, samt af de forhold, som parterne, vidnerne og de sagkyndige skal afhøres om

b) navnene på parterne i sagen og oplysning om de rettigheder, der tilkommer vidnerne og de sagkyndige i henhold til regel 59, stk. 2-5.

Regel 58

Kommissorier til sagkyndige

1. Kontoret bestemmer, i hvilken form en af dette udpeget sagkyndig skal afgive rapport.

2. Den sagkyndiges kommissorium skal indeholde:

a) en nøje beskrivelse af opgaven

b) tidsfristen for afgivelse af rapporten

c) navnene på sagens parter

d) oplysninger om de rettigheder, der tilkommer den sagkyndige i henhold til regel 59, stk. 2, 3 og 4.

3. Parterne får tilsendt en kopi af den skriftlige rapport.

4. Parterne kan gøre indsigelse mod en sagkyndig på grund af inkompetence eller under henvisning til de samme grunde, hvorpå der gøres indsigelse over for en undersøger eller et medlem af en afdeling eller et appelkammer i henhold til forordningens artikel 132, stk. 1 og 3. Den pågældende afdeling af Kontoret skal træffe afgørelse om indsigelsen.

Regel 59

Omkostninger ved bevisoptagelsen

1. Kontoret kan gøre bevisoptagelsen betinget af, at den anmodende part hos Kontoret deponerer et beløb, hvis størrelse fastsættes på grundlag af et overslag over omkostningerne.

2. Vidner og sagkyndige, som indkaldes af Kontoret og giver møde for dette, har ret til passende godtgørelse af udgifter til rejse og ophold. Kontoret kan yde dem forskud til dækning af disse udgifter. Første punktum finder også anvendelse på vidner og sagkyndige, som uden indkaldelse giver møde for Kontoret og afhøres som vidner eller sagkyndige.

3. Vidner, der er berettiget til godtgørelse efter stk. 2, har også ret til passende erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og sagkyndige har ret til vederlag for deres arbejde. Sådan erstatning og vederlag udbetales til vidnerne og de sagkyndige, når de har udført deres pligter eller opgaver, når de er blevet indkaldt på Kontorets initiativ.

4. Størrelsen af de beløb og forbud, der skal betales i henhold til stk. 1, 2 og 3, fastsættes af Kontorets præsident og offentliggøres i Kontorets meddelelsesblad. Beløbene beregnes på det samme grundlag som godtgørelser og vederlag til tjenestemænd i stillingskategori A4-A8, jf. bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

5. Det endelige ansvar for de i henhold til stk. 1-4 skyldige eller betalte beløb påhviler:

a) Kontoret, hvis det selv fandt det nødvendigt med en mundtlig afhøring af vidner eller sagkyndige

b) den berørte part, hvis denne part fremsatte anmodning om mundtlig afhøring af vidner eller sagkyndige, dog med forbehold af afgørelsen om fastsættelsen og fordelingen af omkostningerne, jf. forordningens artikel 81 og 82 og regel 94. Denne part skal til Kontoret tilbagebetale ethvert forskud, der er blevet udbetalt.

Regel 60

Referat af mundtlig forhandling og bevisoptagelse

1. Der tages referat af mundtlig forhandling og bevisoptagelse, der skal indeholde de væsentlige punkter i den mundtlige forhandling eller bevisoptagelsen, parternes

relevante erklæringer, de af parter, vidner eller sagkyndige afgivne forklaringer samt resultatet af eventuel besigtigelse.

2. Referatet af et vidnes, en sagkyndigs eller en parts forklaring oplæses for den pågældende eller forelægges ham til gennemsyn. Det noteres i referatet, at dette har fundet sted, og ar referatet er godkendt af den person, der har afgivet forklaringen. Godkendes referatet ikke, noteres den pågældendes indvendinger.

3. Referatet underskrives af den ansatte, som har taget referatet, og af den ansatte, som har ledet den mundtlige forhandling eller bevisoptagelsen.

4. Parterne modtager en kopi af referatet.

5. Kontoret stiller efter anmodning afskrifter af den mundtlige forhandling til rådighed for parterne skriftligt eller i anden maskinlæsbar form. Når indholdet af den mundtlige forhandling stilles til rådighed, jf. første punktum, betales de omkostninger, som Kontoret har afholdt i forbindelse med afskriftens udfærdigelse. Kontorets præsident fastsætter omkostningernes størrelse.

Del C

Meddelelser

Regel 61

Almindelige bestemmelser om meddelelser

1. Under sagsbehandlingen ved Kontoret sker alle meddelelser enten ved fremsendelse af originalen af det pågældende dokument eller af en kopi heraf, der er bekræftet af Kontoret eller påført dettes segl, eller ved fremsendelse af en edb-udskrift, der er påført Kontorets segl. Kopier af de dokumenter, parterne selv har fremlagt, skal ikke bekræftes.

2. Meddelelse finder sted

a) pr. post, jf. regel 62

b) ved direkte udlevering, jf. regel 63

c) ved aflevering i postboks hos Kontoret, jf. regel 64

d) pr. telefax eller via andre tekniske kommunikationsmidler, jf. regel 65

e) ved offentlig bekendtgørelse, jf. regel 66.

Regel 62

Meddelelse pr. post

1. Afgørelser, der medfører, at en klagefrist begynder at løbe, indkaldelser og andre dokumenter, som Kontorets præsident træffer beslutning om, meddeles pr. rekommanderet brev med modtagelsesbevis. Afgørelser og meddelelser, der medfører, at en anden frist begynder at løbe, meddeles pr. rekommanderet brev, medmindre præsidenten for Kontoret bestemmer andet. Alle andre meddelelser fremsendes ved almindeligt brev.

2. Meddelelser til modtagere, som hverken har bopæl eller hovedsæde eller forretningssted i Fællesskabet, og som ikke har udpeget en repræsentant i henhold til forordningens artikel 88, stk. 2, foretages ved, at det dokument, der skal meddeles, overgives til postbesørgelse som almindeligt brev med den seneste adresse på modtageren, som er Kontoret bekendt. Meddelelsen anses som foretaget ved indleveringen til postvæsenet.

3. Ved meddelelse pr. rekommanderet brev med eller uden modtagelsesbevis anses brevet for at være leveret til modtageren den tiende dag efter indleveringen til postvæsenet, medmindre det ikke er kommet frem til modtageren eller først er kommet frem på et senere tidspunkt. I tvivlstilfælde påhviler det Kontoret at bevise, at brevet er kommet frem og i givet fald at bevise datoen herfor.

4. Meddelelse pr. rekommanderet brev med eller uden modtagelsesbevis betragtes som foretaget, selv om modtageren nægter at modtage brevet.

5. I det omfang, meddelelse pr. post ikke er omfattet af stk. 1-4, anvendes lovgivningen i den stat, meddelelsen er afsendt fra.

Regel 63

Meddelelse ved direkte udlevering

Meddelelse kan finde sted hos Kontoret ved direkte udlevering af dokumentet til modtageren, der skal anerkende modtagelsen deraf.

Regel 64

Meddelelse ved aflevering i modtagerens postboks hos Kontoret

Dokumenter til modtagere, der har fået oprettet en postboks hos Kontoret, kan også afleveres i modtagerens boks. En skriftlig meddelelse om afleveringen vedlægges sagens akter. Dokumentet forsynes med en påtegning om,

hvornår det er afleveret. Dokumentet betragtes som værende meddelt på femtedagen efter afleveringen i boksen.

Regel 65

Meddelelse pr. telefax eller andre tekniske midler

1. Meddelelse pr. telefax foregår ved at sende enten originalen eller en kopi, jf. regel 61, stk. 1, af det dokument, der skal meddeles. Kontorets præsident fastsætter de nærmere bestemmelser for sådan fremsendelse. Bekendtgørelsen skal i hvert fald finde sted i EF-varemærketidendet.

2. Kontorets præsident fastsætter de nærmere bestemmelser for tilstillelse ved andre tekniske kommunikationsmidler.

Regel 66

Offentlig bekendtgørelse

1. Kan modtagernes adresse ikke fastslås, eller har meddelelse pr. post, jf. regel 62, stk. 1, vist sig umulig, selv efter at Kontoret har gjort to forsøg, finder meddelelsen sted ved offentlig bekendtgørelse. Bekendtgørelse skal mindst finde sted i EF-varemærketidendet.

2. Kontorets præsident bestemmer, på hvilken måde den offentlige bekendtgørelse skal finde sted, og begyndelsestidspunktet for den frist på en måned, ved hvis udløb meddelelsen af dokumentet betragtes om foretaget.

Regel 67

Meddelelse til repræsentanter

1. Er der udpeget en repræsentant, eller anses den første ansøger, der er anført i en fælles ansøgning som fælles repræsentant, jf. regel 75, stk. 1, sendes meddelelser til den udpegede repræsentant eller til den fælles repræsentant.

2. Er der udpeget flere repræsentanter for en enkelt part, er det tilstrækkeligt at sende meddelelserne til en af dem, medmindre der er angivet en særlig postadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e).

3. Har flere parter udpeget en fælles repræsentant, er det tilstrækkeligt at sende denne et enkelt dokument.

Regel 68

Uregelmæssigheder ved meddelelser

Kan Kontoret ikke godtgøre, at et dokument er forskriftsmæssigt meddelt, eller at bestemmelserne vedrørende dets meddelelse har været overholdt, men dog bevise, at modtageren har modtaget dokumentet på en bestemt dato, anses dokumentet for meddelt på denne dato.

Regel 69

Meddelelser, når flere parter er involveret

Dokumenter, der hidrører fra en part, og som indeholder væsentlige forslag eller en erklæring om tilbagekaldelse af et væsentligt forslag, skal meddeles de øvrige parter. Der kan dispenseres fa kravet om meddelelse, hvis dokumentet ikke indeholder nye indlæg, og sagen er klar til afgørelse.

Del D

Frister

Regel 70

Beregning af frister

1. Frister udtrykkes i hele dage, uger, måneder eller år.

2. Beregningen begynder med den dag, der følger efter den dag, den afgørende begivenhed fandt sted; denne begivenhed kan være et proceduremæssigt skridt eller udløbet af en tidligere frist. Består det proceduremæssige skridt i en meddelelse, er den afgørende begivenhed modtagelsen af det meddelte dokument, medmindre andet er bestemt.

3. Når en frist udtrykkes i et år eller et antal år, udløber den i det pågældende senere år i den måned, der har samme navn, og på den dag, der har samme talbetegnelse som den måned og den dag, den afgørende begivenhed fandt sted. Har den pågældende måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.

4. Når en frist udtrykkes i en måned eller et antal måneder, udløber den i den pågældende senere måned på den dag, der har samme talbetegnelse som den dag, den afgørende begivenhed fandt sted. Var dagen, hvor begivenheden fandt sted, den sidste dag i en måned, eller har den pågældende senere måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.

5. Når en frist udtrykkes som en uge eller et antal uger, udløber den i den pågældende senere uge på den dag, der har samme navn som den dag, den afgørende begivenhed fandt sted.

Regel 71

Fristers længde

1. Når forordningen eller nærværende regler foreskriver en frist, som skal fastsættes af Kontoret, må en sådan frist — hvis den berørte part har sin bopæl, sit hovedsæde eller et forretningssted inden for Fællesskabet — ikke være kortere end en måned, eller, hvis disse betingelser ikke foreligger, ikke kortere end to måneder og ikke længere end seks måneder. Kontoret kan dog, når omstændighederne tilsiger det, forlænge en frist, når en part fremsætter anmodning herom, inden den oprindelige frist udløber.

2. Er der to eller flere parter, kan Kontoret gøre fristens forlængelse afhængig af, at de andre parter er indforstået hermed.

Regel 72

Fristernes udløb i særlige tilfælde

1. Udløber en frist på en dag, Kontoret har lukket for modtagelse af dokumenter, eller udbringes normale postforsendelser af andre grunde end de i stk. 2 nævnte ikke på det sted, hvor Kontoret er beliggende, forlænges fristen til den nærmest følgende dag, hvor Kontoret har åbent for modtagelse af dokumenter, og normale postforsendelser udbringes. Inden et kalenderårs begyndelse fastsættes de i første punktum nævnte dage i en meddelelse fra Kontorets præsident.

2. Udløber en frist en dag, postudbringningen i en medlemsstat eller postforsendelsen mellem en medlemsstat og Kontoret generelt er afbrudt eller uregelmæssig som følge af en sådan afbrydelse, forlænges fristen for parter, der har bopæl eller hovedsæde i den pågældende stat, eller har udnævnt en repræsentant med forretningssted i den pågældende stat, til den nærmest følgende dag efter afbrydelsens eller uregelmæssighedens ophør. Er den pågældende medlemsstat den, i hvilken Kontoret er beliggende, gælder denne bestemmelse for alle parter. Varigheden af afbrydelsen eller uregelmæssigheden fastlægges af Kontorets præsident.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på de i forordningen eller de i nærværende regler fastsatte frister, når det drejer sig om handlinger, der skal foretages ved den kompetente myndighed, som omhandlet i forordningens artikel 25, stk. 1, litra b).

4. Afbrydes Kontorets normale arbejdsgang, eller opstår der uregelmæssigheder heri som følge af en usædvanlig begivenhed, f. eks. naturkatastrofe eller strejke, og forsinkes meddelelser fra Kontoret om udløbet af frister derved, kan de handlinger, der skulle foretages inden for disse frister, endnu med fuld virkning foretages inden en måned efter modtagelsen af den forsinkede meddelelse. En sådan afbrydelses eller sådanne uregelmæssigheders indtræden og ophør fastlægger af Kontorets præsident.

Del E

Afbrydelse af sagsbehandling

Regel 73

Afbrydelse af sagsbehandling

1. En sagsbehandling ved Kontoret afbrydes, hvis

a) EF-varemærkeansøgeren eller -indehaveren eller den person, som i henhold til gældende national lovgivning er berettiget til at optræde på de nævntes vegne, afgår ved døden eller bliver inhabil. I det omfang disse forhold ikke berører en i henhold til forordningens artikel 89 udpeget repræsentants fuldmagt, afbrydes sagsbehandlingen kun efter repræsentantens anmodning

b) EF-varemærkeansøgeren eller -indehaveren på grund af sagsanlæg mod hans ejendom af retlige grunde er forhindret i at videreføre sagen ved Kontoret

c) ansøgerens eller varemærkeindehaverens repræsentant afgår ved døden, bliver inhabil eller på grund af sagsanlæg mod hans ejendom af retlige grunde er forhindret i at videreføre sagen ved Kontoret.

2. Kommer det til Kontorets kendskab, hvem der i de i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilfælde er blevet bemyndiget til at videreføre sagen ved Kontoret, giver det den pågældende og i givet fald de øvrige parter meddelelse om, at behandlingen vil blive genoptaget efter udløbet af en af Kontoret fastsat frist.

3. I det i stk. 1, litra c), nævnte tilfælde genoptages behandlingen, når Kontoret har fået meddelelse om, at der er udpeget en ny repræsentant for ansøgeren, eller når Kontoret har meddelt de øvrige parter, at der er udpeget en ny repræsentant for indehaveren af EF-varemærket. Har Kontoret ikke tre måneder efter afbrydelsens indtræden fået meddelelse om, at der er udpeget en ny repræsentant, giver det

a) i det i forordningens artikel 88, stk. 2, nævnte tilfælde EF-varemærkeansøgeren eller -indehaveren meddelelse om, at ansøgningen om registrering af EF-varemærket anses som tilbagetaget, medmindre meddelelsen om udpegelsen fremkommer inden to måneder efter dens fremsendelse, og

b) i andre tilfælde end det i forordningens artikel 88, stk. 2, nævnte EF-varemærkeansøgeren eller -indeha-

veren meddelelse om, at behandlingen vil blive genoptaget med de pågældende personer fra den dato, meddelelsen fremsendes.

4. De frister der — med undtagelse af fristen for betaling af fornyelsesgebyrer — var gældende for EF-varemærkeansøgeren eller -indehaveren på den dato, behandlingen blev afbrudt, begynder atter at løbe fra den dato, behandlingen genoptages.

Del F

Afståelse fra inddrivelse af fordringer

Regel 74

Afståelse fra inddrivelse af fordringer

Kontorets præsident kan afstå fra at inddrive et skyldigt beløb, hvis det pågældende beløb er af ringe størrelse, eller det er for usikkert, hvorvidt fordringen kan inddrives.

Del G

Repræsentation

Regel 75

Udpegelse af en fælles repræsentant

1. Hvis en ansøgning om registrering af EF-varemærke indgives af flere personer, og der i denne forbindelse ikke nævnes en fælles repræsentant, betragtes den i ansøgningen først nævnte ansøger som fælles repræsentant. Hvis en af ansøgerne er forpligtet til at udpege en repræsentant, betragtes denne som fælles repræsentant, medmindre den i ansøgningen først nævnte ansøger har udpeget en repræsentant. Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på udenforstående parter, der i forening gør indsigelse mod et EF-varemærke eller indgiver begæring om, at det erklæres fortabt eller ugyldigt.

2. Finder der under sagsbehandlingen overdragelse sted til flere personer, og har disse ikke udpeget en fælles repræsentant, finder stk. 1 anvendelse. Er dette ikke muligt, opfordrer Kontoret de pågældende til inden to måneder at udpege en fælles repræsentant. Efterkommes denne opfordring ikke, udpeger Kontoret den fælles repræsentant.

Regel 76

Fuldmagt

1. Repræsentanter, der optræder over for Kontoret, skal indlevere en underskrevet fuldmagt som bilag til akterne. Fuldmagten kan omfatte en eller flere ansøgninger eller et eller flere registrerede varemærker.

2. Der kan indgives en generalfuldmagt, der giver en bemyndigelse til at optræde i de varemærkeanliggender, der vedrører den part, der meddeler fuldmagten.

3. Fuldmagten kan indgives på et hvilket som helst af Kontorets sprog eller på sagsbehandlingssproget, hvis dette ikke er et af Kontorets officielle sprog.

4. Når Kontoret får meddelelse om udpegelse af en repræsentant skal fuldmagten indleveres inden for en af Kontoret fastsat frist. Indleveres fuldmagten ikke rettidigt, videreføres sagen med fuldmagtsgiveren. Repræsentanternes handlinger med undtagelse af indleveringen af ansøgningen anses ikke for at have fundet sted, hvis fuldmagtsgiveren ikke godkender dem. Anvendelsen af forordningens artikel 88, stk. 2, berøres ikke heraf.

5. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse på tilbagetagelse af fuldmagter.

6. En repræsentant, som er ophørt med at være bemyndiget, betragtes fortsat som repræsentant, indtil Kontoret har fået meddelelse om fuldmagtens ophør.

7. Medmindre andet er angivet i fuldmagten, ophører denne ikke i forhold til Kontoret ved fuldmagtsgiverens død.

8. Har en part udpeget flere repræsentanter, kan disse uanset anden bestemmelse i fuldmagten handle såvel i forening som enkeltvis.

9. Fuldmagt for en sammenslutning af repræsentanter anses for at være gældende for enhver repræsentant, der godtgør, at han er beskæftiget i denne sammenslutning.

Regel 77

Repræsentation

En meddelelse fra Kontoret til den behørigt udpegede repræsentant har samme retsvirkning som en meddelelse til fuldmagtsgiveren. En meddelelse fra den behørigt udpegede repræsentant til Kontoret har samme retsvirkning som en meddelelse fra fuldmagtsgiveren.

Regel 78

Ændringer i listen over godkendte mødeberettigede

1. På begæring af en repræsentant slettes vedkommende af listen over godkendte mødeberettigede, jf. forordningens artikel 89.

2. En repræsentant slettes af listen ex officio:

a) hvis den pågældende afgår ved døden eller bliver inhabil

b) hvis den pågældende ikke længere er statsborger i en medlemsstat, og Kontorets præsident ikke har givet dispensation i henhold til forordningens artikel 89, stk. 4, litra b)

c) hvis den pågældende ikke længere har forretningssted eller arbejdssted i Fællesskabet

d) hvis den pågældende ikke længere har den i forordningens artikel 89, stk. 2, litra c), første punktum, omhandlede bemyndigelse.

3. En repræsentants optagelse suspenderes af Kontorets ex officio, hvis vedkommendes ret til at repræsentere fysiske eller retlige personer ved en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret, jf. artikel 89, stk. 2, litra c), første punktum, er blevet suspenderet.

4. En person, der er slettet af listen over godkendte mødeberettigede, opføres efter ansøgning i henhold til forordningens artikel 89, stk. 3, på ny på denne liste, når grundene til, at vedkommende blev slettet, er bortfaldet.

5. Benelux-landenes varemærkemyndighed samt vedkommende medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret skal straks — når de bliver bekendt hermed — give Kontoret meddelelse om enhver begivenhed, der er relevant i henhold til stk. 2 og 3.

6. Ændringer i listen over godkendte mødeberettigede skal bekendtgøres i Kontorets meddelelsesblad.

Del H

Skriftlige meddelelser samt formkrav

Regel 79

Skriftlig meddelelse eller meddelelse på anden måde

Ansøgninger om registrering af EF-varemærker samt enhver anden ansøgning eller begæring, der er forudset i forordningen, tillige med alle andre meddelelser til Kontoret indgives:

a) ved indgivelse af en underskrevet original af det pågældende dokument til Kontoret, f. eks. pr. post, ved personlig indlevering eller på anden måde; bilag til de indgivne dokumenter behøver ikke at være underskrevet

b) ved fremsendelse af en underskrevet original pr. telefax, jf. regel 80

c) pr. telex eller telegram, jf. regel 81, eller

d) ved fremsendelse af indholdet af meddelelsen via elektroniske midler, jf. regel 82.

Regel 80

Meddelelse pr. telefax

1. Fremsendes en ansøgning om registrering af et varemærke til Kontoret pr. telefax, og indeholder ansøgningen en gengivelse af varemærket, jf. regel 3, stk. 2, der ikke opfylder kravene i nævnte regel, skal det fornødne antal originale gengivelser fremsendes til Kontoret i overensstemmelse med regel 79, litra a). Modtager Kontoret gengivelserne inden en måned regnet fra datoen for Kontorets modtagelse af telefaxen, skal ansøgningen anses for modtaget af Kontoret på den dato, Kontoret modtog telefaxen. Modtager Kontoret gengivelserne efter udløbet af denne frist, og er varemærkets gengivelse nødvendig for fastsættelsen af en ansøgningsdato, skal ansøgningen anses for modtaget af Kontoret på den dato, Kontoret modtog gengivelserne.

2. Er en meddelelse modtaget pr. telefax ufuldstændig eller ulæselig, eller har Kontoret rimelig grund til at betvivle, at telefaxen er korrekt modtaget, giver Kontoret afsenderen meddelelse herom og opfordrer ham til inden for en af Kontoret fastsat frist at genfremsende originalen pr. telefax eller at fremsende originalen i overensstemmelse med regel 79, litra a). Efterkommes opfordringen inden for den angivne frist, anses den dato, den genfremsendte meddelelse eller originalen blev modtaget, som datoen for modtagelsen af den oprindelige meddelelse, dog således at det er bestemmelserne om ansøgningsdatoen, der anvendes, når mangelen vedrører forhold, der er bestemmende for fastsættelsen af ansøgningsdatoen for en ansøgning om registrering af et varemærke. Efterkommes opfordringen ikke inden for den fastsatte frist, anses meddelelsen, som ikke modtaget.

3. Enhver meddelelse, der fremsendes til Kontoret pr. telefax, skal anses for behørigt underskrevet, hvis gengivelsen af underskriften kan aflæses af telefaxudskriften.

4. Kontorets præsident kan fastsætte supplerende krav, når meddelelsen sker pr. telefax, f. eks. krav til det udstyr, der skal benyttes, tekniske kommunikationsspecifikationer samt metoder til at identificere afsenderen.

Regel 81

Meddelelse pr. telex eller telegram

1. Indgives en ansøgning om registrering af et EF-varemærke til Kontoret pr. telex eller telegram, og indeholder ansøgningen en gengivelse af varemærket, jf. regel 3, stk. 2, finder regel 80, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

2. Indgives en meddelelse pr. telex eller telegram, finder regel 80, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

3. Indgives en meddelelse pr. telex eller telegram, anses angivelsen af afsenderens navn for at have samme gyldighed som underskriften.

Regel 82

Meddelelse via elektroniske midler

1. Indgives en ansøgning om registrering af et varemærke via elektroniske midler, og indeholder ansøgningen en gengivelse af varemærket, jf. regel 3, stk. 2, finder regel 80, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

2. Indgives en meddelelse via elektroniske midler, finder regel 80, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

3. Indgives en meddelelse til Kontoret via elektroniske midler, anses angivelsen af afsenderens navn for at have samme gyldighed som underskriften.

4. Kontorets præsident fastsætter de nærmere krav til fremsendelse via elektroniske midler, såsom hvilket udstyr der skal benyttes, tekniske kommunikationsspecifikationer samt metoder til at identificere afsenderen.

Regel 83

Blanketter

1. Kontoret stiller vederlagsfrit blanketter til disposition til brug ved:

a) ansøgning om registrering af et EF-varemærke

b) indsigelse mod et EF-varemærkes registrering

c) begæring om ændring af en ansøgning eller en registrering eller om rettelse af navne og adresser samt af fejl

d) ansøgning om registrering af en overdragelse samt overdragelsesblanketten og overdragelsesdokumentet, jf. regel 31, stk. 5

e) ansøgning om registrering af en licenstager

f) ansøgning om fornyelse af et EF-varemærkes registrering

g) begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt

h) begæring om genindsættelse i tidligere rettigheder

i) indgivelse af klager

j) udpegelse af en repræsentant ved individuel fuldmagt eller generalfuldmagt.

2. Kontoret kan vederlagsfrit stille andre blanketter til disposition.

3. Kontoret stiller de i stk. 1 og 2 nævnte blanketter til rådighed på alle Fællesskabets officielle sprog.

4. Kontoret stiller vederlagsfrit blanketterne til disposition for Benelux-landenes varemærkemyndighed og for medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret.

5. Kontoret kan også stille blanketterne til disposition i maskinlæsbar form.

6. Parter, hvis sager behandles af Kontoret, skal benytte de af Kontoret udleverede blanketter eller kopier heraf eller blanketter med det samme indhold og af samme format som disse blanketter, såsom edb-fremstillede blanketter.

7. Blanketterne skal udfyldes på en sådan måde, at det giver mulighed for automatisk indlæsning af indholdet i en computer, f. eks. tegngenkendelse eller scanning.

Del I

Underretning af offentligheden

Regel 84

EF-varemærkeregistret

1. EF-varemærkeregistret kan føres som en elektronisk database.

2. I EF-varemærkeregistret indføres følgende:

a) ansøgningsdatoen

b) ansøgningens journalnummer

c) datoen for ansøgningens bekendtgørelse

d) ansøgerens navn, adresse, nationalitet og den stat, hvori han har sin bopæl, sit hovedsæde eller et forretningssted

e) repræsentantens navn og forretningsadresse, for så vidt det ikke er en repræsentant som omhandlet i forordningens artikel 88, stk. 3, første punktum; er der flere repræsentanter, indføres kun navn og forretningsadresse på den førstnævnte fulgt af ordene »og andre«; er der tale om en sammenslutning af repræsentanter, indføres kun sammenslutningens navn og adresse

f) en gengivelse af varemærket med en angivelse af dets karakter, medmindre varemærket falder ind under regel 3, stk. 1; er der tale om registrering af et varemærke i farver, anføres »i farver« med en angivelse af den eller de farver, der indgår i mærket; i givet fald en beskrivelse af varemærket

g) en angivelse af de omfattede varer og tjenesteydelser grupperet efter Nice-klassifikationens klasser; foran hver gruppe anføres nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, og hver gruppe opføres i den rækkefølge, der er angivet i klassifikationen

h) oplysninger om påberåbelse af prioritet i henhold til forordningens artikel 30

i) oplysninger om påberåbelse af udstillingsprioritet i henhold til forordningens artikel 33

j) oplysninger om påberåbelse af et nationalt varemærkes anciennitet i henhold til forordningens artikel 34

k) en erklæring om, at varemærket i overensstemmelse med forordningens artikel 7, stk. 3, har fået fornødent særpræg som følge af den brug, der er gjort af det

l) en erklæring fra ansøgeren om, at han i overensstemmelse med forordningens artikel 38, stk. 2, ikke vil påberåbe sig eneretten til en bestanddel af varemærket

m) en angivelse af, at varemærket er et fællesmærke

n) en angivelse af det sprog, ansøgningen er indgivet på, samt en angivelse af det andet sprog, som ansøgeren har anført i sin ansøgning i henhold til forordningens artikel 115, stk. 3

o) datoen for ansøgningens indførelse i registreret og registrereringsnummeret.

3. I EF-varemærkeregistret indføres desuden følgende, hver med angivelse af registreringsdatoen:

a) ændringer vedrørende EF-varemærkeindehaverens navn, adresse, nationalitet eller den stat, hvori han har sin bopæl, sit hovedsæde eller et forretningssted

b) ændringer vedrørende repræsentantens navn eller forretningsadresse, for så vidt det ikke er en repræsentant som omhandlet i forordningens artikel 88, stk. 3, første punktum

c) er der udpeget en ny repræsentant, dennes navn og forretningsadresse

d) ændringer af varemærket, jf. forordningens artikel 48, samt rettelser af fejl

e) meddelelse om ændringer af bestemmelserne for fællesmarkets benyttelse i henhold til forordningens artikel 69

f) oplysninger om påberåbelse af et ældre varemærkes anciennitet, jf. forordningens artikel 34 og 35

g) hel eller delvis overdragelse i henhold til forordningens artikel 17

h) stiftelse eller overdragelse af en tinglig ret i henhold til forordningens artikel 19, og den tinglige rets art

i) tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger i henhold til forordningens artikel 20 samt konkursbehandling eller lignende i henhold til forordningens artikel 21

j) meddelelse eller overdragelse af en licens i henhold til forordningens artikel 22, samt i givet fald licensens art i henhold til regel 34

k) fornyelse af en registrering i henhold til forordningens artikel 47 og datoen, på hvilken den får virkning, samt i givet fald oplysninger i henhold til forordningens artikel 47, stk. 4

l) en anmærkning om konstatering af registreringsperiodens udløb i henhold til forordningens artikel 47

m) varemærkeindehaverens erklæring om afkald i henhold til forordningens artikel 49

n) datoen for indgivelse af begæring om, at et varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt i henhold til forordningens artikel 55 eller for fremsættelse af modkrav med påstand om varemærkets fortabelse eller ugyldighed i henhold til forordningens artikel 96, stk. 4

o) datoen for og indholdet af afgørelsen om begæringen eller modkravet i henhold til forordningens artikel 56, stk. 6, eller artikel 96, stk. 6, tredje punktum

p) et notat om modtagelsen af en begæring om overgang til national ansøgning i henhold til forordningens artikel 109, stk. 2

q) slettelse af den i henhold til stk. 2, litra e), registrerede befuldmægtigede

r) bortfald af et nationalt varemærkes anciennitet

s) ændringer i eller slettelse af de i henhold til litra h), i) og j), registrerede oplysninger.

4. Kontorets præsident kan bestemme, at andre oplysninger end de i stk. 2 og 3 nævnte skal registreres.

5. Varemærkeindehaveren får meddelelse om alle ændringer i registret.

6. Kontoret udsteder efter anmodning bekræftede eller ikke-bekræftede udskrifter af registret mod betaling af et gebyr.

Del J

EF-varemærketidendet og Kontorets Meddelelsesblad

Regel 85

EF-varemærketidendet

1. EF-varemærketidendet udgives i periodiske udgaver. Kontoret kan stille udgaver af varemærketidendet til rådighed for offentligheden på CD-ROM eller i anden maskinlæsbar form.

2. EF-varemærketidendet skal indeholde bekendtgørelser af ansøgninger og angivelser af indførsler i registret samt andre oplysninger vedrørende ansøgninger eller registrerede varemærker, hvis bekendtgørelse er foreskrevet i forordningen eller i disse regler.

3. Hvis oplysninger, hvis bekendtgørelse er foreskrevet i forordningen eller i disse regler, er bekendtgjort i EF-varemærketidendet, skal den dato, hvor varemærketidendet udgives, anses som den dato, oplysningerne blev bekendtgjort.

4. Indeholder indførsler vedrørende registrering af et varemærke ingen ændringer i forhold til bekendtgørelsen af ansøgningen, bekendtgøres sådanne indførsler ved en henvisning til de oplysninger, der er indeholdt i bekendtgørelsen af ansøgningen.

5. De i forordningens artikel 26, stk. 1, angivne elementer i en ansøgning om EF-varemærke samt andre oplysninger, hvis bekendtgørelse er foreskrevet i regel 12, bekendtgøres i givet fald på alle Fællesskabets officielle sprog.

6. Kontoret skal tage hensyn til en eventuel oversættelse, som ansøgeren måtte have indgivet. Hvis det sprog, som ansøgningen er indgivet på, ikke er et af Kontorets officielle sprog, skal der tilvejebringes en oversættelse til det andet sprog, som ansøgeren har angivet, og dette skal meddeles ansøgeren. Ansøgeren kan foreslå ændringer af oversættelsen inden for en af Kontoret fastsat frist. Hvis ansøgeren ikke reagerer inden for denne frist, eller hvis Kontoret finder, at de foreslåede ændringer er uhensigtsmæssige, bekendtgøres den af Kontoret foreslåede oversættelse.

Regel 86

Kontorets Meddelelsesblad

1. Kontorets Meddelelsesblad offentliggøres i periodiske udgaver. Kontoret kan stille udgaver af meddelelsesbladet til rådighed for offentligheden på CD-ROM eller i anden maskinlæsbar form.

2. Meddelelsesbladet offentliggøres på Kontorets officielle sprog. Kontorets præsident kan træffe bestemmelse om, at visse oplysninger skal bekendtgøres på alle Fællesskabets officielle sprog.

Regel 87

Databank

1. Kontoret opretter en elektronik databank, der indeholder de oplysninger, der er anført i ansøgningen om registrering af varemærker, samt tilførsler til registret. Kontoret kan også gøre indholdet af denne databank tilgængelig på CD-ROM eller i en hvilken som helst anden maskinlæsbar form.

2. Kontorets præsident fastsætter betingelserne for adgang til databanken og hvorledes indholdet af denne databank kan stilles til rådighed i maskinlæsbar form, ligesom han også fastsætter prisen for benyttelse af databanken.

Del K

Aktindsigt samt opbevaring af akterne

Regel 88

Dokumenter, som er undtaget fra aktindsigt

Følgende dokumenter er i henhold til forordningens artikel 84, stk. 4, undtaget fra aktindsigt:

a) dokumenter vedrørende spørgsmålet om inhabilitet i henhold til forordningens artikel 132

b) udkast til afgørelser og meddelelser samt andre interne dokumenter, som tjener til at forberede afgørelser og meddelelser

c) dokumenter, som den pågældende part, før der blev begæret aktindsigt, specielt har ønsket skulle være fortrolige, medmindre aktindsigt for de pågældende dokumenters vedkommende er berettiget, fordi den part, der søger om aktindsigt, har en legitim interesse heri, og dette må tillægges forrang.

Regel 89

Regler for aktindsigt

1. Aktindsigt vedrørende EF-varemærker, der søges registreret, eller som er registreret, opnås enten ved, at man får forevist det originale dokument, eller ved at man får en kopi heraf eller af et teknisk opbevaringsmiddel, hvis akten er opbevaret på denne måde. De nærmere regler for aktindsigt fastsættes af Kontorets præsident. En begæring om aktindsigt anses ikke for indgivet, før det krævede gebyr er blevet betalt.

2. En begæring om aktindsigt vedrørende et EF-varemærke, der søges registreret, skal indeholde en angivelse af og bevis for, at ansøgeren

a) har indvilliget i aktindsigten, eller

b) har erklæret, at han efter varemærkets registrering vil påberåbe sig de hertil knyttede rettigheder over for den part, der har begæret aktindsigt

3. Aktindsigten finder sted i Kontorets lokaler.

4. På begæring opnås aktindsigten ved, at man får udleveret kopier af de pågældende dokumenter. For disse kopier betales et gebyr.

5. Kontoret udsteder på begæring og mod betaling af et gebyr bekræftede eller ikke-bekræftede kopier af ansøgningen af registrering af et EF-varemærke eller af de dokumenter i akterne, der må kopieres i henhold til stk. 4.

Regel 90

Meddelelse om oplysninger fra akterne

Med de i forordningens artikel 84 og de i regel 88 foreskrevne begrænsninger kan Kontoret efter anmodning og mod betaling af gebyr meddele oplysninger fra akterne vedrørende EF-varemærker, der søges registreret, eller som er registreret. Kontoret kan dog forlange, at der gøres brug af muligheden for aktindsigt, hvis dette under hensyn til omfanget af de oplysninger, som skal meddeles, anses for hensigtsmæssigt.

Regel 91

Opbevaring af akter

1. Kontoret opbevarer akterne vedrørende EF-varemærker, der søges registreret, eller som er registreret, i mindst fem år fra udgangen af det år, hvori

a) ansøgningen afslås eller tilbagetages eller anses for tilbagetaget

b) EF-varemærkets registreringsperiode udløber endeligt i henhold til forordningens artikel 47

c) det endelige afkald på EF-varemærket registreres i henhold til forordningens artikel 49

d) EF-varemærket slettes endeligt i registret i henhold til forordningens artikel 56, stk. 6, eller artikel 96, stk. 6.

2. Kontorets præsident fastsætter, hvorledes akterne skal opbevares.

Del L

Administrativt samarbejde

Regel 92

Udveksling af oplysninger og meddelelser mellem Kontoret og medlemsstaternes myndigheder

1. Kontoret og medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret meddeler efter anmodning hinanden relevante oplysninger om indgivelse af ansøgninger om registrering af EF-varemærker eller nationale varemærker og om sager, der vedrører sådanne ansøgninger, og de på grundlag heraf registrerede varemærker. Meddelelsen af disse oplysninger er ikke underkastet begrænsningerne i forordningens artikel 84.

2. Meddelelser, som følger af anvendelsen af forordningen eller disse regler, udveksles direkte mellem Kontoret og medlemsstaternes domstole eller myndigheder. Meddelelsen af sådanne oplysninger kan også foregå via medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret.

3. Udgifter i forbindelse med meddelelser i henhold til stk. 1 og 2 afholdes af den myndighed, der giver meddelelsen, som er gebyrfri.

Regel 93

Aktindsigt for medlemsstaternes domstole og myndigheder eller ved disses mellemkomst

1. Medlemsstaternes domstole og myndigheder kan få indsigt i akterne vedrørende et EF-varemærke, der søges registreret, eller som er registreret, enten ved at få forevist det originale dokument eller ved at få en kopi heraf, derudover finder regel 89 ikke anvendelse.

2. Medlemsstaternes domstole og anklagemyndigheder kan under de for dem verserende retssager give tredjemand indsigt i de af Kontoret fremsendte akter eller kopier. Aktindsigten gennemføres i overensstemmelse med forordningens artikel 84. Kontoret opkræver intet gebyr for denne aktindsigt.

3. Ved fremsendelse af akter eller kopier deraf til medlemsstaternes domstole og anklagemyndigheder angiver

Kontoret, hvilke begrænsninger der i henhold til forordningens artikel 84 og til regel 88 finder anvendelse på gennemførelsen af aktindsigt vedrørende et EF-varemærke, der søges registreret, eller som er registreret.

Del M

Omkostninger

Regel 94

Fastsættelse og fordeling af omkostninger

1. Der træffes afgørelse om fordelingen af omkostningerne som omhandlet i forordningens artikel 81, stk. 1 og 2, i afgørelser om indsigelse, om begæringer om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt, eller om klager.

2. Der træffes afgørelse om fordelingen af omkostningerne som omhandlet i forordningens artikel 81, stk. 3 og 4, i en afgørelse om sagsomkostningerne, som træffes af indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret.

3. Begæringen om fastsættelse af omkostningerne som omhandlet i forordningens artikel 81, stk. 6, første punktum, skal indeholde en opgørelse over disse omkostninger med tilhørende dokumentation. Begæringen kan først antages, når den afgørelse, som ligger til grund for begæringen om fastsættelse af omkostningerne, er blevet endelig. Til fastsættelse af omkostningerne er det tilstrækkeligt, at de er sandsynliggjort.

4. Den i forordningens artikel 81, stk. 6, andet punktum, omhandlede begæring om en prøvelse af en af afdelingerne afsagt afgørelse om fastsættelse af omkostningerne skal indgives til Kontoret inden en måned efter, at meddelelse om fastsættelse af omkostningerne er givet, og skal være begrundet. Begæringen betragtes først som indgivet, når gebyret for prøvelse af omkostningsfastsættelsen er betalt.

5. Indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret træffer afgørelse om den i stk. 4 nævnte begæring uden mundtlig forhandling.

6. De gebyrer, der i henhold til forordningens artikel 81, stk. 1, skal udredes af den tabende part, er begrænset til de gebyrer, som den anden part har betalt for indsigelse, begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt, samt for appel.

7. De for sagens gennemførelse nødvendige omkostninger, som den vindende part faktisk har haft, udredes i henhold til forordningens artikel 81, stk. 1, af den tabende part inden for rammerne af følgende maksimalsatser:

a) rejseudgifter for en part i sagen for hen- og tilbagerejse mellem bopæl eller forretningssted og det sted, hvor den mundtlige forhandling eller bevisoptagelse finder sted

   i) med et beløb svarende til jernbanebilletprisen på 1. klasse inkl. de sædvanlige befordringstillæg, hvis den samlede afstand pr. jernbane udgør indtil 800 km

   ii) med et beløb svarende til flybilletprisen på turistklasse, hvis den samlede afstand pr. jernbane udgør mere end 800 km, eller hvis der skal benyttes søvej

b) dagpenge til en part i sagen med et beløb svarende til de dagpenge, der i artikel 13 i bilag VII til Vedtægten for Tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber er fastsat for tjenestemænd i lønklasse A/4-A/8

c) rejseudgifter til repræsentanter som omhandlet i forordningens artikel 89, stk. 1, vidner og sagkyndige med de beløb, der følger af litra a)

d) dagpenge til repræsentanter som omhandlet i forordningens artikel 89, stk. 1, vidner og sagkyndige med de beløb, der følger af litra b)

e) omkostninger til bevisoptagelse i form af vidneafhøring, udtalelser fra sagkyndige eller besigtigelse:

   med højst 300 ECU pr. sag

f) omkostninger til repræsentation som omhandlet i forordningens artikel 89, stk. 1, af følgende:

   i) den indsigende part i en indsigelsessag:

      med højst 250 ECU

   ii) varemærkeansøgeren i en indsigelsessag:

      med højst 250 ECU

   iii) den begærende part i en sag om EF-varemærkets fortabelse eller ugyldighed:

      med højst 400 ECU

   iv) varemærkeindehaveren i en sag om EF-varemærkets fortabelse eller ugyldighed:

      med højst 400 ECU

   v) klageren i en appelsag:

      med højst 500 ECU

   vi) indstævnte i en appelsag:

      med højst 500 ECU

Finder der i en af de nævnte sager bevisoptagelse sted i form af vidneafhøring, udtalelser fra sagkyndige eller besigtigelse, fastsættes der et yderligere beløb til repræsentationsomkostninger på højst 600 ECU pr. sag

g) er den vindende part blevet repræsenteret af flere repræsentanter som omhandlet i forordningens artikel 89, stk. 1, skal den tabende part kun udrede de i litra c), d) og f) omhandlede omkostninger til én repræsentant

h) det kan ikke kræves, at den tabende part skal godtgøre den vindende part andre end de i litra a)-g) nævnte omkostninger, udgifter eller salærer.

Del N

Sprog

Regel 95

Anmodninger og erklæringer

Uanset forordningens artikel 115, stk. 5,

a) kan enhver ansøgning, begæring, anmodning eller erklæring vedrørende en EF-varemærkeansøgning indgives på det sprog, der er benyttet i ansøgningen om et EF-varemærke eller på det andet sprog, som ansøgeren har angivet i sin ansøgning

b) kan enhver ansøgning, begæring, anmodning eller erklæring vedrørende et registreret EF-varemærke indgives på et af Kontorets sprog. Er ansøgningen, begæringen eller anmodningen indgivet under anvendelse af en af Kontorets blanketter, jf. regel 83, kan en hvilken som helst blanket, der er udfærdiget på et af Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog, anvendes, forudsat at tekstafsnittene i blanketten udfyldes på et af Kontorets sprog.

Regel 96

Skriftlig procedure

1. Uanset forordningens artikel 115, stk. 4 og 7, og medmindre andet er fastsat i nærværende regler, må parterne i skriftlige procedurer ved Kontoret benytte et hvilket som helst af Kontorets sprog. Hvis det valgte sprog ikke er behandlingssproget, skal parterne tilvejebringe en oversættelse til behandlingssproget inden en måned fra den dato, originaldokumentet blev indgivet. Er EF-varemærkeansøgeren den eneste part i proceduren for Kontoret, og er det i EF-varemærkeansøgningen benyttede sprog ikke et af Kontorets officielle sprog, kan oversættelsen også indgives på det andet sprog, som ansøgeren har angivet i sin ansøgning.

2. Medmindre andet er fastsat i nærværende regler, kan dokumenter, der skal benyttes under en procedure ved Kontoret, indgives på et hvilket som helst af Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog. Er sådanne dokumenter affattet på et andet sprog end procedureresproget, kan Kontoret kræve, at der inden for en af Kontoret fastsat frist tilvejebringes en oversættelse til procedureresproget eller — hvis procedureparten måtte vælge dette — til et af Kontorets sprog.

Regel 97

Mundtlig forhandling

1. Enhver part i en mundtlig forhandling ved Kontoret kan i stedet for behandlingssproget anvende et andet af Fællesskabets officielle sprog, forudsat at vedkommende part sørger for tolkning til behandlingssproget. Vedrører den mundtlige forhandling i en sag en ansøgning om registrering af et varemærke, kan ansøgeren enten benytte det sprog, ansøgningen er affattet på, eller det andet sprog, som han har angivet.

2. Under mundtlige forhandlinger vedrørende ansøgninger om registrering af EF-varemærker kan Kontorets ansatte anvende enten det sprog, ansøgningen er affattet på, eller det andet sprog, som ansøgeren har angivet. Under alle andre mundtlige forhandlinger kan Kontorets ansatte i stedet for behandlingssproget anvende et af Kontorets andre sprog, forudsat at parten eller parterne i sagen indvilliger heri.

3. Under bevisoptagelse kan parter, vidner eller sagkyndige, som skal afhøres, og som ikke er i stand til at udtrykke sig tilstrækkelig tydeligt på Kontorets behandlingssprog, anvende et hvilket som helst af Fællesskabets officielle sprog. Er der truffet beslutning om bevisoptagelse på begæring af en part i sagen, vil parter, vidner eller sagkyndige, som skal afhøres, og som udtrykker sig på et andet sprog end Kontorets behandlingssprog, kun blive afhørt, hvis den begærende part selv sørger for tolkning til behandlingssproget. Under forhandlinger vedrørende ansøgninger om registrering af et varemærke kan de involverede parter i stedet for at benytte det sprog, ansøgningen er affattet på, anvende det andet sprog, som ansøgeren har angivet. Under forhandlinger, hvor der kun er involveret én part, kan Kontoret på begæring af den pågældende part tillade undtagelser fra bestemmelserne i dette stykke.

4. Er alle parter og Kontoret enige, kan der under mundtlig forhandling anvendes et hvilket som helst af Fællesskabets officielle sprog.

5. Kontoret skal om nødvendigt og for egen regning sørge for tolkning til behandlingssproget eller i givet fald til andre sprog, medmindre ansvaret for tolkning påhviler en af sagens parter.

6. Erklæringer, der er afgivet af Kontorets ansatte, af sagens parter eller af vidner og sagkyndige på et af Kontorets sprog under den mundtlige forhandling, skal indføres i referatet på det benyttede sprog. Erklæringer afgivet på andre sprog skal indføres på behandlingssproget. Ændringer til en ansøgning om registrering af et EF-varemærke eller til et registreret EF-varemærke skal indføjes i referatet på behandlingssproget.

Regel 98

Bekræftelse af oversættelser

1. Skal der indgives en oversættelse af et dokument, kan Kontoret forlange, at der inden for en af dette fastsat frist indgives en bekræftelse af, at oversættelsen svarer til den oprindelige tekst. Vedrører bekræftelsen en oversættelse af en tidligere ansøgning, jf. forordningens artikel 30, må fristen ikke være under tre måneder regnet fra ansøgningens indgivelse. Indgives bekræftelsen ikke rettidigt, betragtes dokumentet som ikke modtaget.

2. Kontorets præsident kan fastsætte, hvorledes oversættelser bekræftes.

Regel 99

Oversættelsers retsgyldighed

Medmindre der foreligger bevis for det modsatte, kan Kontoret gå ud fra, at en oversættelse er i overensstemmelse med den oprindelige tekst.

Del O

Kontorets organisation

Regel 100

Fordeling af sagsområderne

1. Kontorets præsident udpeger samt fastsætter antallet af undersøgere, ligesom han også udpeger medlemmerne af indsigelsesafdelingerne, annullationsafdelingerne og afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål. Han fordeler sagsområderne på undersøgerne og disse afdelinger.

2. Kontorets præsident kan bestemme, at undersøgere kan være medlem af indsigelses- og annullationsafdelingerne samt af afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål, ligesom han kan udnævne medlemmer af disse afdelinger til undersøgere.

3. Ud over den kompetence, der ved forordningen er tillagt undersøgerne og medlemmerne af indsigelsesafdelingerne, annullationsafdelingerne samt afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål, kan Kontorets præsident tildele disse andre opgaver.

4. Kontorets præsident kan betro udførelsen af visse opgaver, der påhviler undersøgerne, indsigelsesafdelingerne, annullationsafdelingerne eller afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål, og som ikke frembyder særlige vanskeligheder, til andre ansatte ved Kontoret, som ikke er undersøgere eller medlemmer af nogle af de i stk. 1 angivne afdelinger.

AFSNIT XII

GENSIDIGHED

Regel 101

Bekendtgørelse af gensidighed

1. Kontorets præsident anmoder om nødvendigt Kommissionen om at undersøge, om en stat, der ikke har tiltrådt Pariser-konventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, indrømmer gensidighed for så vidt angår anvendelsen af forordningens artikel 5, stk. 1, litra d), artikel 5, stk. 3, og artikel 29, stk. 5.

2. Konstaterer Kommissionen, at der indrømmes den i stk. 1, omhandlede gensidighed, lader den en meddelelse herom offentliggøre i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

3. Forordningens artikel 5, stk. 1, litra d), artikel 5, stk. 3, og artikel 29, stk. 5, får virkning for de pågældende staters statsborgere fra datoen for offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af den i stk. 2 omhandlede meddelelse, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt. Meddelelsen mister denne virkning fra det tidspunkt, hvor der i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøres en meddelelse fra Kommissionen om, at der ikke længere indrømmes gensidighed, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede meddelelser skal også offentliggøres i Kontorets Meddelelsesblad.

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

1. Kontoret påfører alle ansøgninger om registrering af et EF-varemærke, der indgives inden tre måneder forud for den dato, der er fastsat i overensstemmelse med forordningens artikel 143, stk. 3, en ansøgningsdato, der fastsættes i overensstemmelse med den pågældende bestemmelse, samt den faktiske dato, hvor ansøgningen er modtaget.

2. For ansøgningers vedkommende skal prioritetsperioden på seks måneder, jf. forordningens artikel 29 og 33, beregnes fra den dato, der fastsættes i overensstemmelse med forordningens artikel 143, stk. 3.

3. Kontoret kan til ansøgeren udstede en kvittering for den dato, der fastsættes i overensstemmelse med forordningens artikel 143, stk. 3.

4. Kontoret kan behandle ansøgninger forud for den dato, der er fastsat i overensstemmelse med forordningens

artikel 143, stk. 3, og tage kontakt med ansøgeren med henblik på at afhjælpe eventuelle mangler inden denne dato. Afgørelser vedrørende sådanne ansøgninger kan kun træffes efter nævnte dato.

5. For ansøgningers vedkommende skal Kontoret ikke foretage nogen søgning, jf. forordningens artikel 39, stk. 1, uanset om der påberåbes prioritet herfor eller ej i henhold til forordningens artikel 29 eller 33.

6. Hvis en ansøgning om registrering af et EF-varemærke indgives til Kontoret, til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Beneluxlandenes varemærkemyndighed inden påbegyndelsen af den tremåneders frist, der er fastsat i forordningens artikel 143, stk. 4, anses ansøgningen for ikke at være indgivet. Ansøgeren skal have meddelelse herom og ansøgningen tilbagesendes til ham.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvende dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1995.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen